01000591504940036

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 59

15 Απριλίου 1994

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2204

Κύρωση Σύμβασης για τη βιολογική ποικιλότητα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση για τη βιολογική ποικιλότητα, που υπογράφηκε στο Ρίο ντε Τζανέϊρο στις 5 Ιουνίου 1992, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION ON BIOLOGICAL DIVERSITY

Preamble

The Contracting Parties,

Conscious of the intrinsic value of biological diversity and of the ecological, genetic, social, economic, scientific, educational, cultural, recreational and aesthetic values of biological diversity and its components,

Conscious also of the importance of biological diversity for evolution and for maintaining life sustaining systems of the biosphere,

Affirming that the conservation of biological diversity is a common concern of humankind,

Reaffirming that States have sovereign rights over their own biological resources,

Reaffirming also that States are responsible for conserving their biological diversity and for using their biological resources in a sustainable manner,

Concerned that biological diversity is being significantly reduced by certain human activities,

Aware of the general lack of information and knowledge regarding biological diversity and of the urgent need to develop scientific, technical and institutional capacities to provide the basic understanding upon which to plan and implement appropriate measures,

Noting that it is vital to anticipate, prevent and attack the causes of significant reduction or loss of biological diversity at source,

Noting also that where there is a threat of significant reduction or loss of biological diversity, lack of full scientific certainty should not be used as a reason for postponing measures to avoid or minimize such a threat,

Noting further that the fundamental requirement for the conservation of biological diversity is the *in-situ* conservation of ecosystems and natural habitats and the maintenance and recovery of viable populations of species in their natural surroundings,

Noting further that *ex-situ* measures, preferably in the country of origin, also have an important role to play,

Recognizing the close and traditional dependence of many indigenous and local communities embodying traditional lifestyles on biological resources, and the desirability of sharing equitably benefits arising from the use of traditional knowledge, innovations and practices relevant to the conservation of biological diversity and the sustainable use of its components,

Recognizing also the vital role that women play in the conservation and sustainable use of biological diversity and affirming the need for the full participation of women at all levels of policy-making and implementation for biological diversity conservation,

Stressing the importance of, and the need to promote, international, regional and global cooperation among States and intergovernmental organizations and the non-governmental sector for the conservation of biological diversity and the sustainable use of its components,

Acknowledging that the provision of new and additional financial resources and appropriate access to relevant technologies can be expected to make a substantial difference in the world's ability to address the loss of biological diversity,

Acknowledging further that special provision is required to meet the needs of developing countries, including the provision of new and additional financial resources and appropriate access to relevant technologies,

Noting in this regard the special conditions of the least developed countries and small island States,

Acknowledging that substantial investments are required to conserve biological diversity and that there is the expectation of a broad range of environmental, economic and social benefits from those investments,

Recognizing that economic and social development and poverty eradication are the first and overriding priorities of developing countries,

Aware that conservation and sustainable use of biological diversity is of critical importance for meeting the food, health and other needs of the growing world population, for which purpose access to and sharing of both genetic resources and technologies are essential,

Noting that, ultimately, the conservation and sustainable use of biological diversity will strengthen friendly relations among States and contribute to peace for humankind,

Desiring to enhance and complement existing international arrangements for the conservation of biological diversity and sustainable use of its components, and

Determined to conserve and sustainably use biological diversity for the benefit of present and future generations,

Have agreed as follows:

Article 1. Objectives

The objectives of this Convention, to be pursued in accordance with its relevant provisions, are the conservation of biological diversity, the sustainable use of its components and the fair and equitable sharing of the benefits arising out of the utilization of genetic resources, including by appropriate access to genetic resources and by appropriate transfer of relevant technologies, taking into account all rights over those resources and to technologies, and by appropriate funding.

Article 2. Use of Terms

For the purposes of this Convention:

"*Biological diversity*" means the variability among living organisms from all sources including, *inter alia*, terrestrial, marine and other aquatic ecosystems and the ecological complexes of which they are part; this includes diversity within species, between species and of ecosystems.

"*Biological resources*" includes genetic resources, organisms or parts thereof, populations, or any other biotic component of ecosystems with actual or potential use or value for humanity.

"*Biotechnology*" means any technological application that uses biological systems, living organisms, or derivatives thereof, to make or modify products or processes for specific use.

"*Country of origin of genetic resources*" means the country which possesses those genetic resources in *in-situ* conditions.

"*Country providing genetic resources*" means the country supplying genetic resources collected from *in-situ* sources, including populations of both wild and domesticated species, or taken from *ex-situ* sources, which may or may not have originated in that country.

"*Domesticated or cultivated species*" means species in which the evolutionary process has been influenced by humans to meet their needs.

"*Ecosystem*" means a dynamic complex of plant, animal and micro-organism communities and their non-living environment interacting as a functional unit.

"*Ex-situ conservation*" means the conservation of components of biological diversity outside their natural habitats.

"*Genetic material*" means any material of plant, animal, microbial or other origin containing functional units of heredity.

"*Genetic resources*" means genetic material of actual or potential value.

"*Habitat*" means the place or type of site where an organism or population naturally occurs.

"*In-situ conditions*" means conditions where genetic resources exist within ecosystems and natural habitats, and, in the case of domesticated or cultivated species, in the surroundings where they have developed their distinctive properties.

"*In-situ conservation*" means the conservation of ecosystems and natural habitats and the maintenance and recovery of viable populations of species in their natural surroundings and, in the case of domesticated or cultivated species, in the surroundings where they have developed their distinctive properties.

"*Protected area*" means a geographically defined area which is designated or regulated and managed to achieve specific conservation objectives.

"*Regional economic integration organization*" means an organization constituted by sovereign States of a given region, to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to it.

"*Sustainable use*" means the use of components of biological diversity in a way and at a rate that does not lead to the long-term decline of biological diversity, thereby maintaining its potential to meet the needs and aspirations of present and future generations.

"*Technology*" includes biotechnology.

Article 3. Principle

States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental policies, and the

responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction.

Article 4. Jurisdictional Scope

Subject to the rights of other States, and except as otherwise expressly provided in this Convention, the provisions of this Convention apply, in relation to each Contracting Party:

(a) In the case of components of biological diversity, in areas within the limits of its national jurisdiction; and

(b) In the case of processes and activities, regardless of where their effects occur, carried out under its jurisdiction or control, within the area of its national jurisdiction or beyond the limits of national jurisdiction.

Article 5. Cooperation

Each Contracting Party shall, as far as possible and as appropriate, cooperate with other Contracting Parties, directly or, where appropriate, through competent international organizations, in respect of areas beyond national jurisdiction and on other matters of mutual interest, for the conservation and sustainable use of biological diversity.

Article 6. General Measures for Conservation and Sustainable Use

Each Contracting Party shall, in accordance with its particular conditions and capabilities:

(a) Develop national strategies, plans or programmes for the conservation and sustainable use of biological diversity or adapt for this purpose existing strategies, plans or programmes which shall reflect, *inter alia*, the measures set out in this Convention relevant to the Contracting Party concerned; and

(b) Integrate, as far as possible and as appropriate, the conservation and sustainable use of biological diversity into relevant sectoral or cross-sectoral plans, programmes and policies.

Article 7. Identification and Monitoring

Each Contracting Party shall, as far as possible and as appropriate, in particular for the purposes of Articles 8 to 10:

(a) Identify components of biological diversity important for its conservation and sustainable use having regard to the indicative list of categories set down in Annex I;

(b) Monitor, through sampling and other techniques, the components of biological diversity identified pursuant to subparagraph (a) above, paying particular attention to those requiring urgent conservation measures and those which offer the greatest potential for sustainable use;

(c) Identify processes and categories of activities which have or are likely to have significant adverse impacts on the conservation and sustainable use of biological diversity, and monitor their effects through sampling and other techniques; and

(d) Maintain and organize, by any mechanism data, derived from identification and monitoring activities pursuant to subparagraphs (a), (b) and (c) above.

Article 8. In-situ Conservation

Each Contracting Party shall, as far as possible and as appropriate:

(a) Establish a system of protected areas or areas where special measures need to be taken to conserve biological diversity;

(b) Develop, where necessary, guidelines for the selection, establishment and management of protected areas or areas where special measures need to be taken to conserve biological diversity;

(c) Regulate or manage biological resources important for the conservation of biological diversity whether within or outside protected areas, with a view to ensuring their conservation and sustainable use;

(d) Promote the protection of ecosystems, natural habitats and the maintenance of viable populations of species in natural surroundings;

(e) Promote environmentally sound and sustainable development in areas adjacent to protected areas with a view to furthering protection of these areas;

(f) Rehabilitate and restore degraded ecosystems and promote the recovery of threatened species, *inter alia*, through the development and implementation of plans or other management strategies;

(g) Establish or maintain means to regulate, manage or control the risks associated with the use and release of living modified organisms resulting from biotechnology which are likely to have adverse environmental impacts that could affect the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account the risks to human health;

(h) Prevent the introduction of, control or eradicate those alien species which threaten ecosystems, habitats or species;

(i) Endeavour to provide the conditions needed for compatibility between present uses and the conservation of biological diversity and the sustainable use of its components;

(j) Subject to its national legislation, respect, preserve and maintain knowledge, innovations and practices of indigenous and local communities embodying traditional lifestyles relevant for the conservation and sustainable use of biological diversity and promote their wider application with the approval and involvement of the holders of such knowledge, innovations and practices and encourage the equitable sharing of the benefits arising from the utilization of such knowledge, innovations and practices;

(k) Develop or maintain necessary legislation and/or other regulatory provisions for the protection of threatened species and populations;

(l) Where a significant adverse effect on biological diversity has been determined pursuant to Article 7, regulate or manage the relevant processes and categories of activities; and

(m) Cooperate in providing financial and other support for *in-situ* conservation outlined in subparagraphs (a) to (l) above, particularly to developing countries.

Article 9. Ex-situ Conservation

Each Contracting Party shall, as far as possible and as appropriate, and predominantly for the purpose of complementing *in-situ* measures:

(a) Adopt measures for the *ex-situ* conservation of components of biological diversity, preferably in the country of origin of such components;

(b) Establish and maintain facilities for *ex-situ* conservation of and research on plants, animals and micro-organisms, preferably in the country of origin of genetic resources;

(c) Adopt measures for the recovery and rehabilitation of threatened species and for their reintroduction into their natural habitats under appropriate conditions;

(d) Regulate and manage collection of biological resources from natural habitats for *ex-situ* conservation purposes so as not to threaten ecosystems and *in-situ* populations of species, except where special temporary *ex-situ* measures are required under subparagraph (c) above; and

(e) Cooperate in providing financial and other support for *ex-situ* conservation outlined in subparagraphs (a) to (d) above and in the establishment and maintenance of *ex-situ* conservation facilities in developing countries.

Article 10. Sustainable Use of Components of Biological Diversity

Each Contracting Party shall, as far as possible and as appropriate:

(a) Integrate consideration of the conservation and sustainable use of biological resources into national decision-making;

(b) Adopt measures relating to the use of biological resources to avoid or minimize adverse impacts on biological diversity;

(c) Protect and encourage customary use of biological resources in accordance with traditional cultural practices that are compatible with conservation or sustainable use requirements;

(d) Support local populations to develop and implement remedial action in degraded areas where biological diversity has been reduced; and

(e) Encourage cooperation between its governmental authorities and its private sector in developing methods for sustainable use of biological resources.

Article 11. Incentive Measures

Each Contracting Party shall, as far as possible and as appropriate, adopt economically and socially sound measures that act as incentives for the conservation and sustainable use of components of biological diversity.

Article 12. Research and Training

The Contracting Parties, taking into account the special needs of developing countries, shall:

(a) Establish and maintain programmes for scientific and technical education and training in measures for the identification, conservation and sustainable use of biological diversity and its components and provide

support for such education and training for the specific needs of developing countries;

(b) Promote and encourage research which contributes to the conservation and sustainable use of biological diversity, particularly in developing countries, *inter alia*, in accordance with decisions of the Conference of the Parties taken in consequence of recommendations of the Subsidiary Body on Scientific, Technical and Technological Advice; and

(c) In keeping with the provisions of Articles 16, 18 and 20, promote and cooperate in the use of scientific advances in biological diversity research in developing methods for conservation and sustainable use of biological resources.

Article 13. Public Education and Awareness

The Contracting Parties shall:

(a) Promote and encourage understanding of the importance of, and the measures required for, the conservation of biological diversity, as well as its propagation through media, and the inclusion of these topics in educational programmes; and

(b) Cooperate, as appropriate, with other States and international organizations in developing educational and public awareness programmes, with respect to conservation and sustainable use of biological diversity.

Article 14. Impact Assessment and Minimizing Adverse Impacts

1. Each Contracting Party, as far as possible and as appropriate, shall:

(a) Introduce appropriate procedures requiring environmental impact assessment of its proposed projects that are likely to have significant adverse effects on biological diversity with a view to avoiding or minimizing such effects and, where appropriate, allow for public participation in such procedures;

(b) Introduce appropriate arrangements to ensure that the environmental consequences of its programmes and policies that are likely to have significant adverse impacts on biological diversity are duly taken into account;

(c) Promote, on the basis of reciprocity, notification, exchange of information and consultation on activities under their jurisdiction or control which are likely to significantly affect adversely the biological diversity of other States or areas beyond the limits of national jurisdiction, by encouraging the conclusion of bilateral, regional or multilateral arrangements, as appropriate;

(d) In the case of imminent or grave danger or damage, originating under its jurisdiction or control, to biological diversity within the area under jurisdiction of other States or in areas beyond the limits of national jurisdiction, notify immediately the potentially affected States of such danger or damage, as well as initiate action to prevent or minimize such danger or damage; and

(e) Promote national arrangements for emergency responses to activities or events, whether caused naturally or otherwise, which present a grave and imminent danger to biological diversity and encourage international cooperation to supplement such national efforts and, where appropriate and agreed by the States or regional economic integration organizations concerned, to establish joint contingency plans.

2. The Conference of the Parties shall examine, on the basis of studies to be carried out, the issue of liability and redress, including restoration and compensation, for damage to biological diversity, except where such liability is a purely internal matter.

Article 15. Access to Genetic Resources

1. Recognizing the sovereign rights of States over their natural resources, the authority to determine access to genetic resources rests with the national governments and is subject to national legislation.

2. Each Contracting Party shall endeavour to create conditions to facilitate access to genetic resources for environmentally sound uses by other Contracting Parties and not to impose restrictions that run counter to the objectives of this Convention.

3. For the purpose of this Convention, the genetic resources being provided by a Contracting Party, as referred to in this Article and Articles 16 and 19, are only those that are provided by Contracting Parties that are countries of origin of such resources or by the Parties that have acquired the genetic resources in accordance with this Convention.

4. Access, where granted, shall be on mutually agreed terms and subject to the provisions of this Article.

5. Access to genetic resources shall be subject to prior informed consent of the Contracting Party providing such resources, unless otherwise determined by that Party.

6. Each Contracting Party shall endeavour to develop and carry out scientific research based on genetic resources provided by other Contracting Parties with the full participation of, and where possible in, such Contracting Parties.

7. Each Contracting Party shall take legislative, administrative or policy measures, as appropriate, and in accordance with Articles 16 and 19 and, where necessary, through the financial mechanism established by Articles 20 and 21 with the aim of sharing in a fair and equitable way the results of research and development and the benefits arising from the commercial and other utilization of genetic resources with the Contracting Party providing such resources. Such sharing shall be upon mutually agreed terms.

Article 16. Access to and Transfer of Technology

1. Each Contracting Party, recognizing that technology includes biotechnology, and that both access to and transfer of technology among Contracting Parties are essential elements for the attainment of the objectives of this Convention, undertakes subject to the provisions of this Article to provide and/or facilitate access for and transfer to other Contracting Parties of technologies that are relevant to the conservation and sustainable use of biological diversity or make use of genetic resources and do not cause significant damage to the environment.

2. Access to and transfer of technology referred to in paragraph 1 above to developing countries shall be provided and/or facilitated under fair and most favourable terms, including on concessional and preferential terms where mutually agreed, and, where necessary, in accordance with the financial mechanism established by Articles 20 and 21. In the case of technology subject to patents and other intellectual property rights, such

access and transfer shall be provided on terms which recognize and are consistent with the adequate and effective protection of intellectual property rights. The application of this paragraph shall be consistent with paragraphs 3, 4 and 5 below.

3. Each Contracting Party shall take legislative, administrative or policy measures, as appropriate, with the aim that Contracting Parties, in particular those that are developing countries, which provide genetic resources are provided access to and transfer of technology which makes use of those resources, on mutually agreed terms, including technology protected by patents and other intellectual property rights, where necessary, through the provisions of Articles 20 and 21 and in accordance with international law and consistent with paragraphs 4 and 5 below.

4. Each Contracting Party shall take legislative, administrative or policy measures, as appropriate, with the aim that the private sector facilitates access to, joint development and transfer of technology referred to in paragraph 1 above for the benefit of both governmental institutions and the private sector of developing countries and in this regard shall abide by the obligations included in paragraphs 1, 2 and 3 above.

5. The Contracting Parties, recognizing that patents and other intellectual property rights may have an influence on the implementation of this Convention, shall cooperate in this regard subject to national legislation and international law in order to ensure that such rights are supportive of and do not run counter to its objectives.

Article 17. Exchange of Information

1. The Contracting Parties shall facilitate the exchange of information, from all publicly available sources, relevant to the conservation and sustainable use of biological diversity, taking into account the special needs of developing countries.

2. Such exchange of information shall include exchange of results of technical, scientific and socio-economic research, as well as information on training and surveying programmes, specialized knowledge, indigenous and traditional knowledge as such and in combination with the technologies referred to in Article 16, paragraph 1. It shall also, where feasible, include repatriation of information.

Article 18. Technical and Scientific Cooperation

1. The Contracting Parties shall promote international technical and scientific cooperation in the field of conservation and sustainable use of biological diversity, where necessary, through the appropriate international and national institutions.

2. Each Contracting Party shall promote technical and scientific cooperation with other Contracting Parties, in particular developing countries, in implementing this Convention, *inter alia*, through the development and implementation of national policies. In promoting such cooperation, special attention should be given to the development and strengthening of national capabilities, by means of human resources development and institution building.

3. The Conference of the Parties, at its first meeting, shall determine how to establish a clearing-house mechanism to promote and facilitate technical and scientific cooperation.

4. The Contracting Parties shall, in accordance with national legislation and policies, encourage and develop methods of cooperation for the development and use of technologies, including indigenous and traditional technologies, in pursuance of the objectives of this Convention. For this purpose, the Contracting Parties shall also promote cooperation in the training of personnel and exchange of experts.

5. The Contracting Parties shall, subject to mutual agreement, promote the establishment of joint research programmes and joint ventures for the development of technologies relevant to the objectives of this Convention.

Article 19. Handling of Biotechnology and Distribution of its Benefits

1. Each Contracting Party shall take legislative, administrative or policy measures, as appropriate, to provide for the effective participation in biotechnological research activities by those Contracting Parties, especially developing countries, which provide the genetic resources for such research, and where feasible in such Contracting Parties.

2. Each Contracting Party shall take all practicable measures to promote and advance priority access on a fair and equitable basis by Contracting Parties, especially developing countries, to the results and benefits arising from biotechnologies based upon genetic resources provided by those Contracting Parties. Such access shall be on mutually agreed terms.

3. The Parties shall consider the need for and modalities of a protocol setting out appropriate procedures, including, in particular, advance informed agreement, in the field of the safe transfer, handling and use of any living modified organism resulting from biotechnology that may have adverse effect on the conservation and sustainable use of biological diversity.

4. Each Contracting Party shall, directly or by requiring any natural or legal person under its jurisdiction providing the organisms referred to in paragraph 3 above, provide any available information about the use and safety regulations required by that Contracting Party in handling such organisms, as well as any available information on the potential adverse impact of the specific organisms concerned to the Contracting Party into which those organisms are to be introduced.

Article 20. Financial Resources

1. Each Contracting Party undertakes to provide, in accordance with its capabilities, financial support and incentives in respect of those national activities which are intended to achieve the objectives of this Convention, in accordance with its national plans, priorities and programmes.

2. The developed country Parties shall provide new and additional financial resources to enable developing country Parties to meet the agreed full incremental costs to them of implementing measures which fulfil the obligations of this Convention and to benefit from its provisions and which costs are agreed between a developing country Party and the institutional structure referred to in Article 21, in accordance with policy, strategy, programme priorities and eligibility criteria and an indicative list of incremental costs established by the Conference of the Parties. Other Parties, including countries undergoing the process of transition to a market economy, may voluntarily assume the obligations of the developed country Parties. For the purpose of this Article, the Conference of the Parties, shall at its first meeting establish a list of developed country Parties and other Parties which voluntarily assume the obligations of the developed country Parties. The Conference of the Parties shall periodically review and if necessary amend the list. Contributions from other countries

and sources on a voluntary basis would also be encouraged. The implementation of these commitments shall take into account the need for adequacy, predictability and timely flow of funds and the importance of burden-sharing among the contributing Parties included in the list.

3. The developed country Parties may also provide, and developing country Parties avail themselves of, financial resources related to the implementation of this Convention through bilateral, regional and other multilateral channels.

4. The extent to which developing country Parties will effectively implement their commitments under this Convention will depend on the effective implementation by developed country Parties of their commitments under this Convention related to financial resources and transfer of technology and will take fully into account the fact that economic and social development and eradication of poverty are the first and overriding priorities of the developing country Parties.

5. The Parties shall take full account of the specific needs and special situation of least developed countries in their actions with regard to funding and transfer of technology.

6. The Contracting Parties shall also take into consideration the special conditions resulting from the dependence on, distribution and location of, biological diversity within developing country Parties, in particular small island States.

7. Consideration shall also be given to the special situation of developing countries, including those that are most environmentally vulnerable, such as those with arid and semi-arid zones, coastal and mountainous areas.

Article 21. Financial Mechanism

1. There shall be a mechanism for the provision of financial resources to developing country Parties for purposes of this Convention on a grant or concessional basis the essential elements of which are described in this Article. The mechanism shall function under the authority and guidance of, and be accountable to, the Conference of the Parties for purposes of this Convention. The operations of the mechanism shall be carried out by such institutional structure as may be decided upon by the Conference of the Parties at its first meeting. For purposes of this Convention, the Conference of the Parties shall determine the policy, strategy, programme priorities and eligibility criteria relating to the access to and utilization of such resources. The contributions shall be such as to take into account the need for predictability, adequacy and timely flow of funds referred to in Article 20 in accordance with the amount of resources needed to be decided periodically by the Conference of the Parties and the importance of burden-sharing among the contributing Parties included in the list referred to in Article 20, paragraph 2. Voluntary contributions may also be made by the developed country Parties and by other countries and sources. The mechanism shall operate within a democratic and transparent system of governance.

2. Pursuant to the objectives of this Convention, the Conference of the Parties shall at its first meeting determine the policy, strategy and programme priorities, as well as detailed criteria and guidelines for eligibility for access to and utilization of the financial resources including monitoring and evaluation on a regular basis of such utilization. The Conference of the Parties shall decide on the arrangements to give effect to paragraph 1 above after consultation with the institutional structure entrusted with the operation of the financial mechanism.

3. The Conference of the Parties shall review the effectiveness of the mechanism established under this Article, including the criteria and guidelines referred to in paragraph 2 above, not less than two years after the entry into force of this Convention and thereafter on a regular basis. Based on such review, it shall take appropriate action to improve the effectiveness of the mechanism if necessary.

4. The Contracting Parties shall consider strengthening existing financial institutions to provide financial resources for the conservation and sustainable use of biological diversity.

Article 22. Relationship with Other International Conventions

1. The provisions of this Convention shall not affect the rights and obligations of any Contracting Party deriving from any existing international agreement, e ept where the exercise of those rights and obligations would cause a se ious damage or threat to biological diversity.

2. Contracting Parties shall implement this Convention with respect to the marine environment consistently with the rights and obligations of States under the law of the sea.

Article 23. Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened by the Executive Director of the United Nations Environment Programme not later than one year after the entry into force of this Convention. Thereafter, ordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at regular intervals to be determined by the Conference at its first meeting.

2. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to them by the Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

3. The Conference of the Parties shall by consensus agree upon and adopt rules of procedure for itself and for any subsidiary body it may establish, as well as financial rules governing the funding of the Secretariat. At each ordinary meeting, it shall adopt a budget for the financial period until the next ordinary meeting.

4. The Conference of the Parties shall keep under review the implementation of this Convention, and, for this purpose, shall:

(a) Establish the form and the intervals for transmitting the information to be submitted in accordance with Article 26 and consider such information as well as reports submitted by any subsidiary body;

(b) Review scientific, technical and technological advice on biological diversity provided in accordance with Article 25;

(c) Consider and adopt, as required, protocols in accordance with Article 28;

(d) Consider and adopt, as required, in accordance with Articles 29 and 30, amendments to this Convention and its annexes;

(e) Consider amendments to any protocol, as well as to any annexes thereto, and, if so decided, recommend their adoption to the parties to the protocol concerned;

(f) Consider and adopt, as required, in accordance with Article 30, additional annexes to this Convention;

(g) Establish such subsidiary bodies, particularly to provide scientific and technical advice, as are deemed necessary for the implementation of this Convention;

(h) Contact, through the Secretariat, the executive bodies of conventions dealing with matters covered by this Convention with a view to establishing appropriate forms of cooperation with them; and

(i) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the purposes of this Convention in the light of experience gained in its operation.

5. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not Party to this Convention, may be represented as observers at meetings of the Conference of the Parties. Any other body or agency, whether governmental or non-governmental, qualified in fields relating to conservation and sustainable use of biological diversity, which has informed the Secretariat of its wish to be represented as an observer at a meeting of the Conference of the Parties, may be admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

Article 24. Secretariat

1. A secretariat is hereby established. Its functions shall be:

(a) To arrange for and service meetings of the Conference of the Parties provided for in Article 23;

(b) To perform the functions assigned to it by any protocol;

(c) To prepare reports on the execution of its functions under this Convention and present them to the Conference of the Parties;

(d) To coordinate with other relevant international bodies and, in particular to enter into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions; and

(e) To perform such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.

2. At its first ordinary meeting, the Conference of the Parties shall designate the secretariat from amongst those existing competent international organizations which have signified their willingness to carry out the secretariat functions under this Convention.

Article 25. Subsidiary Body on Scientific, Technical and Technological Advice

1. A subsidiary body for the provision of scientific, technical and technological advice is hereby established to provide the Conference of the Parties and, as appropriate, its other subsidiary bodies with timely advice relating to the implementation of this Convention. This body shall be open to participation by all Parties and shall be multidisciplinary. It shall comprise government representatives competent in the relevant field of expertise. It shall report regularly to the Conference of the Parties on all aspects of its work.

2. Under the authority of and in accordance with guidelines laid down by the Conference of the Parties, and upon its request, this body shall:

(a) Provide scientific and technical assessments of the status of biological diversity;

(b) Prepare scientific and technical assessments of the effects of types of measures taken in accordance with the provisions of this Convention;

(c) Identify innovative, efficient and state-of-the-art technologies and know-how relating to the conservation and sustainable use of biological diversity and advise on the ways and means of promoting development and/or transferring such technologies;

(d) Provide advice on scientific programmes and international cooperation in research and development related to conservation and sustainable use of biological diversity; and

(e) Respond to scientific, technical, technological and methodological questions that the Conference of the Parties and its subsidiary bodies may put to the body.

3. The functions, terms of reference, organization and operation of this body may be further elaborated by the Conference of the Parties.

Article 26. Reports

Each Contracting Party shall, at intervals to be determined by the Conference of the Parties, present to the Conference of the Parties, reports on measures which it has taken for the implementation of the provisions of this Convention and their effectiveness in meeting the objectives of this Convention.

Article 27. Settlement of Disputes

1. In the event of a dispute between Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Convention, the parties concerned shall seek solution by negotiation.

2. If the parties concerned cannot reach agreement by negotiation, they may jointly seek the good offices of, or request mediation by, a third party.

3. When ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a State or regional economic integration organization may declare in writing to the Depositary that for a dispute not resolved in accordance with paragraph 1 or paragraph 2 above, it accepts one or both of the following means of dispute settlement as compulsory:

(a) Arbitration in accordance with the procedure laid down in Part 1 of Annex II;

(b) Submission of the dispute to the International Court of Justice.

4. If the parties to the dispute have not, in accordance with paragraph 3 above, accepted the same or any procedure, the dispute shall be submitted to conciliation in accordance with Part 2 of Annex II unless the parties otherwise agree.

5. The provisions of this Article shall apply with respect to any protocol except as otherwise provided in the protocol concerned.

Article 28. Adoption of Protocols

1. The Contracting Parties shall cooperate in the formulation and adoption of protocols to this Convention.

2. Protocols shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties.

3. The text of any proposed protocol shall be communicated to the Contracting Parties by the Secretariat at least six months before such a meeting.

Article 29. Amendment of the Convention or Protocols

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Contracting Party. Amendments to any protocol may be proposed by any Party to that protocol.

2. Amendments to this Convention shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties. Amendments to any protocol shall be adopted at a meeting of the Parties to the Protocol in question. The text of any proposed amendment to this Convention or to any protocol, except as may otherwise be provided in such protocol, shall be communicated to the Parties to the instrument in question by the secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The secretariat shall also communicate proposed amendments to the signatories to this Convention for information.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention or to any protocol by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a two-third majority vote of the Parties to the instrument in question present and voting at the meeting, and shall be submitted by the Depositary to all Parties for ratification, acceptance or approval.

4. Ratification, acceptance or approval of amendments shall be notified to the Depositary in writing. Amendments adopted in accordance with paragraph 3 above shall enter into force among Parties having accepted them on the ninetieth day after the deposit of instruments of ratification, acceptance or approval by at least two thirds of the Contracting Parties to this Convention or of the Parties to the protocol concerned, except as may otherwise be provided in such protocol. Thereafter the amendments shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after that Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendments.

5. For the purposes of this Article, "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 30. Adoption and Amendment of Annexes

1. The annexes to this Convention or to any protocol shall form an integral part of the Convention or of such protocol, as the case may be, and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention or its protocols constitutes at the same time a reference to any annexes thereto. Such annexes shall be restricted to procedural, scientific, technical and administrative matters.

2. Except as may be otherwise provided in any protocol with respect to its annexes, the following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to this Convention or of annexes to any protocol:

(a) Annexes to this Convention or to any protocol shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in Article 29;

(b) Any Party that is unable to approve an additional annex to this Convention or an annex to any protocol to which it is Party shall so notify the Depositary, in writing, within one year from the date of the communication of the adoption by the Depositary. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time withdraw a previous declaration of objection and the annexes shall thereupon enter into force for that Party subject to subparagraph (c) below;

(c) On the expiry of one year from the date of the communication of the adoption by the Depositary, the annex shall enter into force for all Parties to this Convention or to any protocol concerned which have not submitted a notification in accordance with the provisions of subparagraph (b) above.

3. The proposal, adoption and entry into force of amendments to annexes to this Convention or to any protocol shall be subject to the same procedure as for the proposal, adoption and entry into force of annexes to the Convention or annexes to any protocol.

4. If an additional annex or an amendment to an annex is related to an amendment to this Convention or to any protocol, the additional annex or amendment shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention or to the protocol concerned enters into force.

Article 31. Right to Vote

1. Except as provided for in paragraph 2 below, each Contracting Party to this Convention or to any protocol shall have one vote.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States which are Contracting Parties to this Convention or the relevant protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs, and vice versa.

Article 32. Relationship between this Convention and Its Protocols

1. A State or a regional economic integration organization may not become a Party to a protocol unless it is, or becomes at the same time, a Contracting Party to this Convention.

2. Decisions under any protocol shall be taken only by the Parties to the protocol concerned. Any Contracting Party that has not ratified, accepted or approved a protocol may participate as an observer in any meeting of the parties to that protocol.

Article 33. Signature

This Convention shall be open for signature at Rio de Janeiro by all States and any regional economic integration organization from 5 June 1992 until 14 June 1992, and at the United Nations Headquarters in New York from 15 June 1992 to 4 June 1993.

Article 34. Ratification, Acceptance or Approval

1. This Convention and any protocol shall be subject to ratification, acceptance or approval by States and by regional economic integration organizations. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Depositary.

2. Any organization referred to in paragraph 1 above which becomes a Contracting Party to this Convention or any protocol without any of its member States being a Contracting Party shall be bound by all the obligations under the Convention or the protocol, as the case may be. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Contracting Party to this Convention or relevant protocol, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention or protocol, as the case may be. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention or relevant protocol concurrently.

3. In their instruments of ratification, acceptance or approval, the organizations referred to in paragraph 1 above shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention or the relevant protocol. These organizations shall also inform the Depositary of any relevant modification in the extent of their competence.

Article 35. Accession

1. This Convention and any protocol shall be open for accession by States and by regional economic integration organizations from the date on which the Convention or the protocol concerned is closed for signature. The instruments of accession shall be deposited with the Depositary.

2. In their instruments of accession, the organizations referred to in paragraph 1 above shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention or the relevant protocol. These organizations shall also inform the Depositary of any relevant modification in the extent of their competence.

3. The provisions of Article 34, paragraph 2, shall apply to regional economic integration organizations which accede to this Convention or any protocol.

Article 36. Entry Into Force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. Any protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the number of instruments of ratification, acceptance, approval or accession, specified in that protocol, has been deposited.

3. For each Contracting Party which ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, it shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such Contracting Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

4. Any protocol, except as otherwise provided in such protocol, shall enter into force for a Contracting Party that ratifies, accepts or approves that protocol or accedes thereto after its entry into force pursuant to paragraph 2 above, on the ninetieth day after the date on which that

Contracting Party deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or on the date on which this Convention enters into force for that Contracting Party, whichever shall be the later.

5. For the purposes of paragraphs 1 and 2 above, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

Article 37. Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 38. Withdrawals

1. At any time after two years from the date on which this Convention has entered into force for a Contracting Party, that Contracting Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Any such withdrawal shall take place upon expiry of one year after the date of its receipt by the Depositary, or on such later date as may be specified in the notification of the withdrawal.

3. Any Contracting Party which withdraws from this Convention shall be considered as also having withdrawn from any protocol to which it is party.

Article 39. Financial Interim Arrangements

Provided that it has been fully restructured in accordance with the requirements of Article 21, the Global Environment Facility of the United Nations Development Programme, the United Nations Environment Programme and the International Bank for Reconstruction and Development shall be the institutional structure referred to in Article 21 on an interim basis, for the period between the entry into force of this Convention and the first meeting of the Conference of the Parties or until the Conference of the Parties decides which institutional structure will be designated in accordance with Article 21.

Article 40. Secretariat Interim Arrangements

The secretariat to be provided by the Executive Director of the United Nations Environment Programme shall be the secretariat referred to in Article 24, paragraph 2, on an interim basis for the period between the entry into force of this Convention and the first meeting of the Conference of the Parties.

Article 41. Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall assume the functions of Depositary of this Convention and any protocols.

Article 42. Authentic Texts

The original of tnis Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

Done at Rio de Janeiro on this fifth day of June, one thousand nine hundred and ninety-two.

IDENTIFICATION AND MONITORING

1. Ecosystems and habitats: containing high diversity, large numbers of endemic or threatened species, or wilderness; required by migratory species; of social, economic, cultural or scientific importance; or, which are representative, unique or associated with key evolutionary or other biological processes;

2. Species and communities which are: threatened; wild relatives of domesticated or cultivated species; of medicinal, agricultural or other economic value; or social, scientific or cultural importance; or importance for research into the conservation and sustainable use of biological diversity, such as indicator species; and

3. Described genomes and genes of social, scientific or economic importance.

Part 1

ARBITRATION

Article 1

The claimant party shall notify the secretariat that the parties are referring a dispute to arbitration pursuant to Article 27. The notification shall state the subject-matter of arbitration and include, in particular, the articles of the Convention or the protocol, the interpretation or application of which are at issue. If the parties do not agree on the subject matter of the dispute before the President of the tribunal is designated, the arbitral tribunal shall determine the subject matter. The secretariat shall forward the information thus received to all Contracting Parties to this Convention or to the protocol concerned.

Article 2

1. In disputes between two parties, the arbitral tribunal shall consist of three members. Each of the parties to the dispute shall appoint an arbitrator and the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator who shall be the President of the tribunal. The latter shall not be a national of one of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

2. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement.

3. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

Article 3

1. If the President of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of a party, designate the President within a further two-month period.

2. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of receipt of the request, the other party may inform the Secretary-General who shall make the designation within a further two-month period.

Article 4

The arbitral tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of this Convention, any protocols concerned, and international law.

Article 5

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 6

The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties, recommend essential interim measures of protection.

Article 7

The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

(a) Provide it with all relevant documents, information and facilities; and

(b) Enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

Article 8

The parties and the arbitrators are under an obligation to protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

Article 9

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the tribunal shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its costs, and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Article 10

Any Contracting Party that has an interest of a legal nature in the subject-matter of the dispute which may be affected by the decision in the case, may intervene in the proceedings with the consent of the tribunal.

Article 11

The tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject-matter of the dispute.

Article 12

Decisions both on procedure and substance of the arbitral tribunal shall be taken by a majority vote of its members.

Article 13

If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its award. Absence of a party or a failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

Article 14

The tribunal shall render its final decision within five months of the date on which it is fully constituted unless it finds it necessary to extend the time-limit for a period which should not exceed five more months.

Article 15

The final decision of the arbitral tribunal shall be confined to the subject-matter of the dispute and shall state the reasons on which it is

based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the final decision. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the final decision.

Article 16

The award shall be binding on the parties to the dispute. It shall be without appeal unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure.

Article 17

Any controversy which may arise between the parties to the dispute as regards the interpretation or manner of implementation of the final decision may be submitted by either party for decision to the arbitral tribunal which rendered it.

Part 2

CONCILIATION

Article 1

A conciliation commission shall be created upon the request of one of the parties to the dispute. The commission shall, unless the parties otherwise agree, be composed of five members, two appointed by each Party concerned and a President chosen jointly by those members.

Article 2

In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint their members of the commission jointly by agreement. Where two or more parties have separate interests or there is a disagreement as to whether they are of the same interest, they shall appoint their members separately.

Article 3

If any appointments by the parties are not made within two months of the date of the request to create a conciliation commission, the Secretary-General of the United Nations shall, if asked to do so by the party that made the request, make those appointments within a further two-month period.

Article 4

If a President of the conciliation commission has not been chosen within two months of the last of the members of the commission being appointed, the Secretary-General of the United Nations shall, if asked to do so by a party, designate a President within a further two-month period.

Article 5

The conciliation commission shall take its decisions by majority vote of its members. It shall, unless the parties to the dispute otherwise agree, determine its own procedure. It shall render a proposal for resolution of the dispute, which the parties shall consider in good faith.

Article 6

A disagreement as to whether the conciliation commission has competence shall be decided by the commission.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑ

Προοίμιο

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη,

Συνειδητοποιώντας την εγγενή αξία της βιολογικής ποικιλότητας και της οικολογικής, γενετικής, κοινωνικής, οικονομικής, επιστημονικής, μορφωτικής, πολιτιστικής, ψυχαγωγικής και αισθητικής σημασίας της βιολογικής ποικιλότητας και των συστατικών της,

Συνειδητοποιώντας, επίσης, τη σπουδαιότητα της βιολογικής ποικιλότητας για την εξέλιξη και για τη διατήρηση των συστημάτων που διατηρούν τη ζωή στη βιόσφαιρα,

Διακηρύσσοντας ότι η διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας αποτελεί κοινό προβληματισμό των ανθρώπων,

Διαβεβαιώνοντας ότι τα Κράτη Μέλη έχουν κυριαρχικά δικαιώματα επί των ιδίων τους βιολογικών πόρων,

Διαδηλώνοντας, επίσης, ότι τα κράτη είναι υπεύθυνα για τη διατήρηση της βιολογικής τους ποικιλότητας και για τη χρήση των βιολογικών τους πόρων κατά αειφορικό τρόπο,

Εκφράζοντας ανησυχίες για το γεγονός ότι η βιολογική ποικιλότητα μειώνεται σημαντικά λόγω ορισμένων δραστηριοτήτων,

Αναγνωρίζοντας τη γενική έλλειψη πληροφοριών και γνώσεων σχετικά με τη βιολογική ποικιλότητα και την επείγουσα ανάγκη ανάπτυξης επιστημονικών, τεχνικών και θεσμικών οργάνων, που θα παρέχουν τα βασικά στοιχεία για το σχεδιασμό και την εφαρμογή των ενδεδειγμένων μέτρων,

Σημειώνοντας ότι είναι ζωτικής σημασίας να προβλεφθούν, προληφθούν και αντιμετωπιστούν τα αίτια της σοβαρής ελάττωσης ή απώλειας της βιολογικής ποικιλότητας στην πηγή τους,

Σημειώνοντας επίσης ότι, όπου απειλείται σοβαρά με μείωση ή με υποβάθμιση η βιολογική ποικιλότητα, η έλλειψη πλήρους επιστημονικής τεκμηρίωσης δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή λήψεως των μέτρων που απαιτούνται για την αποφυγή ή την ελαχιστοποίηση μιας τέτοιας απειλής,

Σημειώνοντας περαιτέρω ότι η ουσιαστική απαίτηση για την προστασία της βιολογικής ποικιλότητας είναι η επιτόπου (in-situ) διατήρηση των οικοσυστημάτων και των φυσικών οικοτόπων και η διατήρηση και αποκατάσταση ζώντων πληθυσμών των διαφόρων ειδών στο φυσικό τους περιβάλλον,

Σημειώνοντας επιπλέον ότι τα μέτρα διατήρησης εκτός φυσικών συνθηκών (ex-situ), κατά προτίμηση στη χώρα καταγωγής, έχουν επίσης να παίξουν ένα σημαντικό ρόλο,

Αναγνωρίζοντας τη στενή και παραδοσιακή εξάρτηση πολλών αυτόχθονων και τοπικών κοινοτήτων, που ακολουθούν παραδοσιακούς τρόπους ζωής σε ό,τι αφορά τους βιολογικούς πόρους και την επιθυμία ίσης κατανομής των ωφελημάτων, που προέρχονται από τη χρησιμοποίηση των παραδοσιακών καινοτομιών και πρακτικών, σχετικά με τη διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας και την αειφορική χρήση των συστατικών της,

Αναγνωρίζοντας, επίσης, το ζωτικό ρόλο που παίζει το γυναικείο φύλο στη διατήρηση και την αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας και την ανάγκη πλήρους συμμετοχής των γυναικών σε όλα τα επίπεδα, στα οποία χαράσσεται και εφαρμόζεται η πολιτική για τη διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας,

Υπογραμμίζοντας τη σημασία και την ανάγκη προαγωγής της διεθνούς, περιφερειακής και σφαιρικής συνεργασίας κρατών και διακρατικών οργανισμών και του μη κρατικού τομέα για τη διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας και την αειφορική χρήση των συστατικών της,

Αναγνωρίζοντας ότι η πρόβλεψη νέων και πρόσθετων χρηματοδοτικών πόρων και η ενδεδειγμένη πρόσβαση στις σχετικές τεχνολογίες μπορεί να μεταβάλει ουσιαστικά τις δυνατότητες του ανθρώπου να αντιμετωπίσει τις απώλειες βιολογικής ποικιλότητας,

Αναγνωρίζοντας επιπλέον ότι χρειάζεται ειδική πρόβλεψη για να αντιμετωπιστούν οι ανάγκες των αναπτυσσόμενων χώρών, συμπεριλαμβανομένης και της πρόβλεψης νέων και πρόσθετων χρηματοδοτικών πόρων και της ενδεδειγμένης πρόσβασης στις σχετικές τεχνολογίες,

Σημειώνοντας σχετικά τις ειδικές συνθήκες που επικρατούν στις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες και στα μικρά νησιωτικά κράτη,

Αναγνωρίζοντας ότι χρειάζονται σημαντικές επενδύσεις για τη διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας και ότι μπορεί να αναμένονται ευρείας κλίμακας περιβαλλοντικά, οικονομικά και κοινωνικά πλεονεκτήματα από τέτοιου είδους επενδύσεις,

Αναγνωρίζοντας ότι η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και η εξάλειψη της φτώχειας αποτελούν τις πρωταρχικές και άμεσες προτεραιότητες των αναπτυσσόμενων χωρών,

Γνωρίζοντας ότι η διατήρηση και η αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας είναι κρίσιμης σημασίας για την αντιμετώπιση των αναγκών διατροφής, υγείας και άλλων, του διαρκώς αυξανόμενου παγκόσμιου πληθυσμού, σκοποί για τους οποίους τόσο η πρόσβαση στους γενετικούς πόρους και η κατανομή τους, όσο και η πρόσβαση στις σχετικές τεχνολογίες είναι απαραίτητες,

Σημειώνοντας ότι, τελικά, η διατήρηση και αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας θα ενισχύσει τις φιλικές σχέσεις μεταξύ κρατών και θα συμβάλλει στη διατήρηση της ειρήνης μεταξύ των ανθρώπων,

Επιθυμώντας να βελτιώσουν και συμπληρώσουν τις υπάρχουσες διεθνείς συμφωνίες για τη διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας και την αειφορική χρήση των συστατικών της,

Αποφασισμένα να διατηρήσουν και να χρησιμοποιήσουν κατά αειφορικό τρόπο τη βιολογική ποικιλότητα προς όφελος των σημερινών και μελλοντικών γενεών,

Συμφώνησαν τα εξής:

Άρθρο 1
Στόχοι

Οι σκοποί της παρούσας Σύμβασης, που θα επιδιωχθούν σε συμφωνία με τις σχετικές της διατάξεις, είναι η διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας, η αειφορική χρήση των συστατικών της και ο δίκαιος και ισότιμος καταμερισμός των πλεονεκτημάτων, που θα προκύψουν από τη χρήση των γενετικών πόρων, συμπεριλαμβανομένης και της ενδεδειγμένης πρόσβασης στους γενετικούς πόρους και της ενδεδειγμένης μεταφοράς σχετικών τεχνολογιών, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα δικαιώματα επί των πόρων αυτών και επί των τεχνολογιών και των ενδεδειγμένων χρηματοδοτήσεων.

Άρθρο 2
Ορολογία

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

Ως "βιολογική ποικιλότητα" νοείται η ποικιλία των ζώντων οργανισμών πάσης προελεύσεως περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, χερσαίων, θαλασσίων και άλλων υδατικών οικοσυστημάτων και οικολογικών συμπλεγμάτων, των οποίων αποτελούν μέρος. Επίσης, περιλαμβάνεται εδώ η ποικιλότητα εντός των ειδών, μεταξύ ειδών και οικοσυστημάτων.

Ως "βιολογικοί πόροι" νοείται η τεχνολογική εφαρμογή που χρησιμοποιεί βιολογικά συστήματα, ζώντες οργανισμούς ή παράγωγα αυτών, για την παραγωγή ή τροποποίηση προϊόντων ή για διαδικασίες ειδικών χρήσεων.

Ως "χώρα προέλευσης των γενετικών πόρων" νοείται η χώρα η οποία διακατέχει τους συγκεκριμένους γενετικούς πόρους στις φυσικές συνθήκες (in-situ).

Ως "χώρα που παρέχει γενετικούς πόρους" νοείται η χώρα που διαθέτει γενετικούς πόρους που συλλέγονται από επιτόπιες πηγές (in-situ), συμπεριλαμβανομένων τόσο πληθυσμών αγρίων, όσο και κατοικιδίων ειδών, ή που λαμβάνονται από πηγές εκτός αυτών (ex-situ) και οι οποίοι μπορεί να προέρχονται ή όχι από την εν λόγω χώρα.

Ως "κατοικίδια ή καλλιεργούμενα είδη" νοούνται τα είδη, τα οποία κατά τα στάδια της εξελικτικής διαδικασίας έχουν επηρεαστεί από τον άνθρωπο, κατά τρόπο ώστε να ανταποκριθούν στις ανάγκες του.

Ως "οικοσύστημα" νοείται ένα δυναμικό σύμπλεγμα κοινοτήτων φυτών, ζώων και μικροοργανισμών, καθώς και του αβιοτικού περιβάλλοντός τους που αλληλοεπηρεάζονται ως μια λειτουργική μονάδα.

Ως "διατήρηση εκτός φυσικών συνθηκών (ex-situ)" νοείται η διατήρηση των συστατικών της βιολογικής ποικιλότητας εκτός των φυσικών οικοτόπων τους.

Ως "γενετικό υλικό" νοείται κάθε είδους φυτικό, ζωϊκό, μικροβιακό ή άλλης προελεύσεως υλικό που περιέχει λειτουργικές μονάδες κληρονομικότητας.

Ως "γενετικοί πόροι" νοείται γενετικό υλικό υφιστάμενης ή εν δυνάμει αξίας.

Ως "ενδιαίτημα" (οικότοπος) η θέση ή ο τύπος της τοποθεσίας όπου ένας οργανισμός ή ένας πληθυσμός απαντάται φυσικά.

Ως "φυσικές συνθήκες (in-situ)" νοούνται οι συνθήκες στις οποίες υπάρχουν οι γενετικοί πόροι εντός οικοσυστημάτων και φυσικών οικοτόπων και, σε περίπτωση κατοικιδίων ή καλλιεργούμενων ειδών, εντός του περιβάλλοντος χώρου, όπου έχουν αναπτύξει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους.

Ως "προστατευόμενη περιοχή" νοείται μια γεωγραφικά καθορισμένη περιοχή, η οποία καθορίζεται ή υπόκειται σε ρυθμίσεις και λειτουργεί έτσι ώστε να επιτυγχάνονται ειδικοί στόχοι προστασίας.

Ως "οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης" νοείται ένας οργανισμός που έχει συσταθεί από κυρίαρχα κράτη μιας δεδομένης περιοχής, στην οποία τα κράτη μέλη της έχουν μεταβιβάσει αρμοδιότητες σε ό,τι αφορά θέματα που υπόκεινται στην παρούσα Σύμβαση και ο οποίος έχει δεόντως εξουσιοδοτηθεί, σε συμφωνία με τον εσωτερικό του κανονισμό, να υπογράφει, κυρώνει, δέχεται, εγκρίνει ή να συγκατατίθεται σχετικά.

Ως "αειφορική χρήση" νοείται η χρήση συστατικών της βιολογικής ποικιλότητας, κατά τρόπο και κατά αναλογία τέτοια που δεν προκαλείται μακροπρόθεσμα συρρίκνωση της βιολογικής ποικιλότητας, διατηρώντας κατ' αυτόν τον τρόπο το δυναμικό της να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και στις επιδιώξεις των σημερινών και των μελλοντικών γενεών. "Τεχνολογία" περιλαμβάνει τη βιοτεχνολογία.

Άρθρο 3
Αρχές

Τα κράτη διαθέτουν, σε συμφωνία με το χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και τις αρχές του διεθνούς δικαίου, το κυρίαρχο δικαίωμα της εκμετάλλευσης των ιδίων πόρων τους, ανάλογα με τις περιβαλλοντικές πολιτικές τους και την ευθύνη να διασφαλίζουν, ότι οι δραστηριότητες, που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία ή στον έλεγχό τους, δεν προκαλούν βλάβη στο περιβάλλον άλλων κρατών ή περιοχών πέρα από τα όρια της εθνικής δικαιοδοσίας τους.

Άρθρο 4
Δικαιοδοσία

Με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων άλλων κρατών και, εκτός αν άλλως ειδικά προβλέπεται στην παρούσα Σύμβαση, οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης ισχύουν για κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος:

(α) Προκειμένου περί συστατικών της βιολογικής ποικιλότητας σε περιοχές εντός των ορίων της εθνικής του δικαιοδοσίας και

(β) Προκειμένου περί διαδικασιών και δραστηριοτήτων, ανεξάρτητα από τον τόπο εκδήλωσης των συνεπειών τους, που λαμβάνουν χώρα στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του ή του ελέγχου του, εντός της περιοχής της εθνικής του δικαιοδοσίας ή πέρα από τα όρια αυτής.

Άρθρο 5
Συνεργασία

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα συνεργάζεται, όσο είναι δυνατό και ενδεδειγμένο, με άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη, άμεσα ή όπου απαιτείται μέσω των κατάλληλων διεθνών οργανισμών, προκειμένου περί περιοχών πέρα από την εθνική δικαιοδοσία και σε θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος, για τη διατήρηση και την αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας.

Άρθρο 6
Μέτρα διατήρησης και αειφορικής χρήσης

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, σύμφωνα με τις ειδικές περιστάσεις και δυνατότητές του:

(α) Αναπτύσσει εθνικές στρατηγικές, σχέδια ή προγράμματα για τη διατήρηση και αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας ή προσαρμόζει για το σκοπό αυτό υπάρχουσες στρατηγικές, σχέδια ή προγράμματα, τα οποία πρέπει να αντικατοπτρίζουν, μεταξύ άλλων, τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση σε ό,τι αφορά το ενδιαφερόμενο Συμβαλλόμενο Μέρος και

(β) Ενσωματώνει, όσο αυτό είναι δυνατό και ενδεδειγμένο, τη διατήρηση και αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας στα σχετικά τομεακά και διατομεακά σχέδια, προγράμματα και πολιτικές.

Αρθρο 7
Αναγνώριση και συστηματική παρακολούθηση

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, όσο είναι δυνατό και ενδεδειγμένο, ειδικότερα δε για τους σκοπούς των άρθρων 8 έως 10, θα:

(α) Αναγνωρίζει τα συστατικά της βιολογικής ποικιλότητας που είναι σημαντικά για τη διατήρησή της και την αειφορική χρήση της, λαμβάνοντας υπόψη τον ενδεικτικό πίνακα κατηγοριών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι,

(β) Παρακολουθεί, συστηματικά με δειγματοληψία και άλλες τεχνικές, τα συστατικά της βιολογικής ποικιλότητας που εντοπίζονται, δυνάμει της υποπαραγράφου (α) παραπάνω, αποδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή σε εκείνα που απαιτούν επείγοντα μέτρα διατήρησης και σε εκείνα που παρέχουν το μεγαλύτερο δυνατό δυναμικό για αειφορική χρήση,

(γ) Αναγνωρίζει τις διαδικασίες και τις κατηγορίες δραστηριοτήτων, που έχουν ή ενδέχεται να έχουν σημαντικές ανεπιθύμητες επιπτώσεις στη διατήρηση και την αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας και παρακολουθούν συστηματικά τα αποτελέσματά τους με δειγματοληψίες και άλλες τεχνικές και

(δ) Διατηρούν και οργανώνουν με οποιονδήποτε μηχανισμό πληροφοριακά στοιχεία που απορρέουν από δραστηριότητες αναγνώρισης και συστηματικής παρακολούθησης, δυνάμει των υποπαραγράφων (α), (β) και (γ) παραπάνω.

Άρθρο 8
Διατήρηση εντός των ορίων

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, κατά το μέτρο του δυνατού και του ενδεδειγμένου, θα:

(α) Εγκαθιστά ένα σύστημα προστατευόμενων περιοχών ή περιοχών όπου απαιτούνται ιδιαίτερα μέτρα για τη διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας.

(β) Αναπτύσσει, όπου απαιτείται, κατευθυντήριες γραμμές για την επιλογή, θέσπιση και διαχείριση προστατευόμενων περιοχών ή περιοχών όπου απαιτούνται ειδικά μέτρα για τη διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας.

(γ) Ρυθμίζει ή διαχειρίζεται βιολογικούς πόρους, που είναι σημαντικοί για τη διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας, εντός ή εκτός των προστατευόμενων περιοχών, με την προοπτική της εξασφάλισης της προστασίας τους και της αειφορικής χρήσης τους.

(δ) Προαγάγει την προστασία οικοσυστημάτων, φυσικών οικοτόπων και τη διατήρηση βιώσιμων πληθυσμών των ειδών στο φυσικό περιβάλλον.

(ε) Προαγάγει μια περιβαλλοντικά συνετή και αειφορική ανάπτυξη σε περιοχές γειτονικές των προστατευόμενων περιοχών, με στόχο την παραπέρα προστασία των περιοχών αυτών.

(στ) Ανορθώνει και αποκαθιστά υποβαθμισμένα οικοσυστήματα και προαγάγει την ανάκαμψη των απειλούμενων ειδών, μεταξύ άλλων, με την ανάπτυξη και την εφαρμογή σχεδίων ή άλλων στρατηγικών διαχείρισης.

(ζ) Θεσπίζει ή διατηρεί μέτρα ρύθμισης, διαχείρισης ή ελέγχου των κινδύνων που συνδέονται με τη χρήση και απελευθέρωση ζώντων βιοτεχνολογικά τροποποιημένων οργανισμών, οι οποίοι ενδέχεται να εμφανίσουν ανεπιθύμητες περιβαλλοντικές επιπτώσεις, οι οποίες πιθανόν να επηρεάζουν τη διατήρηση και αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία.

(η) Προλαμβάνει την εισαγωγή, ελέγχει ή εξαλείφει τα ξενικά είδη που απειλούν τα οικοσυστήματα, τους οικοτόπους ή τα είδη.

(θ) Φροντίζει για τη δημιουργία των απαιτούμενων συνθηκών, ώστε να είναι συμβατές οι σημερινές χρήσεις και η διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας με την αειφορική χρήση των συστατικών της.

(ι) Σε συμφωνία με την εθνική του νομοθεσία, σέβεται, προστατεύει και διατηρεί γνώση, καινοτομίες και πρακτικές των αυτόχθονων και ντόπιων κοινοτήτων, που αναπτύσσουν παραδοσιακούς τρόπους ζωής, σε ό,τι αφορά τη διατήρηση και την αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας και προάγει την ευρύτερη εφαρμογή τους με τη συγκατάθεση και την εμπλοκή των φορέων των γνώσεων αυτών, ως και των καινοτομιών και των πρακτικών και ενθαρρύνει την ισότιμη κατανομή των πλεονεκτημάτων, που προκύπτουν από τη χρησιμοποίηση αυτών των γνώσεων, των καινοτομιών και των πρακτικών.

(ια) Αναπτύσσει ή διατηρεί την απαραίτητη νομοθεσία και/ή άλλες ρυθμιστικές διατάξεις για την προστασία των απειλούμενων ειδών και πληθυσμών.

(ιβ) Όπου έχουν διαπιστωθεί σημαντικά ανεπιθύμητα αποτελέσματα επί της βιολογικής ποικιλότητας, δυνάμει του άρθρου 7, ρυθμίζει ή διαχειρίζεται τις σχετικές διαδικασίες και δραστηριότητες και

(ιγ) Συνεργάζεται, παρέχοντας οικονομική και άλλου είδους υποστήριξη για την επιτόπου (in-situ) διατήρηση των ειδών, όπως περιγράφεται στις υποπαραγράφους (α) έως (ιβ) παραπάνω, ειδικότερα στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Άρθρο 9
Εκτός τόπου διατήρηση (ex-situ)

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, κατά το μέτρο του δυνατού, του ενδεδειγμένου και κυρίως με στόχο τη συμπλήρωση των επιτόπου μέτρων, θα:

(α) Υιοθετεί μέτρα για την εκτός φυσικών (ex-situ) τόπου διατήρηση των συστατικών της βιολογικής ποικιλότητας, κατά προτίμηση στη χώρα προέλευσης των συστατικών αυτών.

(β) Θεσπίζει και διατηρεί διευκολύνσεις για την εκτός φυσικών συνθηκών (ex-situ) διατήρηση και την έρευνα σε φυτικούς και ζωικούς οργανισμούς και μικροοργανισμούς, κατά προτίμηση στη χώρα προέλευσης των γενετικών πόρων.

(γ) Υιοθετεί μέτρα για την ανάκαμψη και ανόρθωση των απειλούμενων ειδών και για την επανεισαγωγή τους στους φυσικούς οικοτόπους κάτω από τις ενδεδειγμένες συνθήκες.

(δ) Ρυθμίζει και διαχειρίζεται συλλογή βιολογικών πόρων από φυσικά ενδιαιτήματα για εκτός φυσικών συνθηκών (ex-situ) διατήρηση, κατά τρόπο ώστε να μην απειλούνται οικοσυστήματα και γηγενείς πληθυσμοί ειδών, εκτός αν απαιτούνται, σύμφωνα με την υποπαράγραφο (γ) παραπάνω, ειδικά προσωρινά εκτός φυσικών συνθηκών (ex-situ) μέτρα.

(ε) Συνεργάζεται για την παροχή οικονομικής και άλλου είδους ενίσχυσης για την εκτός φυσικών συνθηκών (ex-situ) διατήρηση, όπως ορίζεται στις υποπαραγράφους (α) έως (δ) παραπάνω και για την ίδρυση και λειτουργία διευκολύνσεων διατήρησης εκτός φυσικών συνθηκών (ex-situ) στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Άρθρο 10
Αειφορική χρήση συστατικών της βιολογικής ποικιλότητας

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, κατά το μέτρο του δυνατού και του ενδεδειγμένου, θα:

(α) Ενσωματώνει την αντίληψη για τη διατήρηση και αειφορική χρήση των βιολογικών πόρων στο εθνικό σύστημα λήψεως αποφάσεων.

(β) Υιοθετεί μέτρα σχετικά με τη χρήση βιολογικών πόρων, κατά τρόπο ώστε να αποφεύγονται ή να ελαχιστοποιούνται οι ανεπιθύμητες επιπτώσεις επί της βιολογικής ποικιλότητας.

(γ) Προστατεύει και ενθαρρύνει τις συνήθεις χρήσεις των βιολογικών πόρων σε συμφωνία με τις παραδοσιακές πολιτιστικές πρακτικές, που είναι συμβατές με τη διατήρηση ή την αειφορική χρήση των πόρων.

(δ) Ενισχύει τους ντόπιους πληθυσμούς για την ανάπτυξη και εφαρμογή διορθωτικών δράσεων σε υποβαθμισμένες περιοχές όπου σημειώθηκε μείωση της βιολογικής ποικιλότητας και

(ε) Ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ κρατικών αρχών και ιδιωτικού τομέα στην ανάπτυξη μεθόδων για την αειφορική χρήση βιολογικών πόρων.

Άρθρο 11
Κίνητρα

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει, κατά το μέτρο του δυνατού και του ενδεδειγμένου, τα δέοντα από οικονομική και κοινωνική άποψη μέτρα για τη δημιουργία κινήτρων, με στόχο τη διατήρηση και την αειφορική χρήση συστατικών της βιολογικής ποικιλότητας.

Άρθρο 12
Έρευνα και επιμόρφωση

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών, θα:

(α) Θεσπίζουν και εφαρμόζουν προγράμματα επιστημονικής και τεχνικής εκπαίδευσης και επιμόρφωσης με μέτρα αναγνώρισης, διατήρησης και αειφορικής χρήσης της βιολογικής ποικιλότητας και των συστατικών της και παρέχουν υποστήριξη σε τέτοιου είδους εκπαίδευση και επιμόρφωση, για τις ειδικές ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών.

(β) Προάγουν και ενθαρρύνουν την έρευνα που συμβάλλει στη διατήρηση και αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας, ειδικότερα σε αναπτυσσόμενες χώρες, σε συμφωνία, μεταξύ άλλων, με τις αποφάσεις της Διάσκεψης των Συμβαλλόμενων Μερών, οι οποίες ελήφθησαν μετά από τις συστάσεις του Επικουρικού Οργάνου παροχής σε επιστημονικά, τεχνικά και τεχνολογικά θέματα και

(γ) Σε συμμόρφωση με τις διατάξεις των άρθρων 16, 18 και 20, προάγουν και συνεργάζονται για τη χρήση της επιστημονικής προόδου που σημειώνεται στην έρευνα της βιολογικής ποικιλότητας, για την ανάπτυξη μεθόδων διατήρησης και αειφορικής χρήσης των βιολογικών πόρων.

Άρθρο 13
Εκπαίδευση και ενημέρωση κοινού

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα:

(α) Προάγουν και ενθαρρύνουν την κατανόηση της σημασίας και των μέτρων που απαιτούνται για τη διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας, καθώς επίσης και της ευρύτερης διάδοσής της με τη βοήθεια των μέσων μαζικής ενημέρωσης και την υπαγωγή των θεμάτων αυτών στα εκπαιδευτικά προγράμματα και

(β) Συνεργάζονται, κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο, με άλλα Κράτη και διεθνείς οργανισμούς, για την ανάπτυξη προγραμμάτων εκπαίδευσης και ενημέρωσης κοινού, σε ό,τι αφορά τη διατήρηση και την αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας.

Άρθρο 14
Εκτίμηση επιπτώσεων και ελαχιστοποίηση ανεπιθύμητων επιπτώσεων

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, κατά το μέτρο του δυνατού και του ενδεδειγμένου, θα:

(α) Εισάγει τις ενδεδειγμένες διαδικασίες, που απαιτούνται για την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων των σχεδίων που προτείνει και τα οποία ενδέχεται να παρουσιάσουν σημαντικά ανεπιθύμητα αποτελέσματα επί της βιολογικής ποικιλότητας, με στόχο την αποφυγή ή την ελαχιστοποίηση των αποτελεσμάτων αυτών και, όπου ενδείκνυται, επιτρέπει τη συμμετοχή του κοινού στις εν λόγω διαδικασίες.

(β) Εισάγει τις κατάλληλες διαδικασίες, ώστε να εξασφαλίζεται ότι λαμβάνονται σοβαρά υπόψη οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των προγραμμάτων του και των πολιτικών του, που μπορούν να έχουν σοβαρά ανεπιθύμητα αποτελέσματα επί της βιολογικής ποικιλότητας.

(γ) Προάγουν, στη βάση της αμοιβαιότητας, την κοινοποίηση, ανταλλαγή πληροφοριών και διαβούλευση για δραστηριότητες που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία τους ή στον ελέγχό τους, δραστηριότητες οι οποίες ενδέχεται να παρουσιάσουν σημαντικές ανεπιθύμητες επιπτώσεις στη βιολογική ποικιλότητα άλλων Κρατών ή περιοχών, πέρα από τα όρια της εθνικής δικαιοδοσίας τους, ενθαρρύνοντας τη σύναψη διμερών, περιφερειακών ή πολυμερών συμφωνιών, ανάλογα με τις ανάγκες.

(δ) Σε περίπτωση επερχόμενου ή μεγάλου κινδύνου ή ζημίας, που προκαλείται στα όρια της δικαιοδοσίας ή του ελέγχου του, επί της βιολογικής ποικιλότητας μέσα στην περιοχή δικαιοδοσίας άλλων Κρατών ή περιοχών πέρα από τα όρια της εθνικής δικαιοδοσίας, γνωστοποιεί αμέσως στα ενδεχομένως θιγόμενα Κράτη από αυτόν τον κίνδυνο ή τη ζημία, ενώ επίσης θέτει σε κίνηση για την πρόληψη ή την ελαχιστοποίηση του εν λόγω κινδύνου ή της εν λόγω ζημίας και

(ε) Προάγει τη λήψη και εφαρμογή εθνικών μέτρων για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης που δημιουργούνται από δραστηριότητες ή γεγονότα προκαλούμενα κατά φυσικό ή άλλον τρόπο και τα οποία δημιουργούν σοβαρούς και προφανείς κινδύνους για τη βιολογική ποικιλότητα και ενθαρρύνει τη διεθνή συνεργασία για την ενίσχυση τέτοιων εθνικών προσπαθειών και όπου απαιτείται και συμφωνείται μεταξύ Κρατών ή περιφερειακών οργανισμών οικονομικής ολοκλήρωσης, για την από κοινού κατάρτιση των ενδεδειγμένων σχεδίων έκτακτης ανάγκης.

2. Η Διάσκεψη των Συμβαλλόμενων Μερών θα εξετάζει, με βάση τις μελέτες που πρέπει να εκπονούνται, τα θέματα ευθύνης και αποκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων και θεμάτων αποκαταστάσεων και αποζημιώσεων, για ζημίες στη βιολογική ποικιλότητα, εκτός αν τέτοια ευθύνη αποτελεί καθαρά εσωτερικό θέμα.

Άρθρο 15
Πρόσβαση στους γενετικούς πόρους

1. Αναγνωρίζοντας τα κυριαρχικά δικαιώματα των Κρατών επί των φυσικών πόρων, η εξουσία για τον προσδιορισμό των προσβάσεων σε γενετικούς πόρους παραμένει στη δικαιοδοσία των εθνικών κυβερνήσεων και υπόκειται στην εθνική νομοθεσία.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα φροντίζει για τη διαμόρφωση των συνθηκών εκείνων που διευκολύνουν την πρόσβαση στους γενετικούς πόρους, για τις περιβαλλοντικές συνετές χρήσεις εκ μέρους άλλων Συμβαλλόμενων Μερών και δεν επιβάλλει περιορισμούς, που έρχονται σε αντίθεση με τους στόχους της παρούσας Σύμβασης.

3. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, οι γενετικοί πόροι που παρέχονται από ένα Συμβαλλόμενο Μέρος, όπως αναφέρεται στο παρόν άρθρο και στα άρθρα 16 και 19, είναι οι πόροι εκείνοι μόνο που παρέχονται από Συμβαλλόμενα Μέρη που είναι χώρες προέλευσης των εν λόγω πόρων ή από Συμβαλλόμενα Μέρη που έχουν αποκτήσει τους γενετικούς πόρους σε συμφωνία με την παρούσα Σύμβαση.

4. Η πρόσβαση αυτή, όπου παραχωρείται, βασίζεται σε αμοιβαία συμφωνημένους όρους και υπόκειται στις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

5. Η πρόσβαση σε γενετικούς πόρους, θα υπόκειται στην εκ των προτέρων συναίνεση του Συμβαλλόμενου Μέρους που παρέχει τους εν λόγω πόρους, εκτός αν άλλως ορίζεται από το εν λόγω Μέρος.

6. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα φροντίζει το σχεδιασμό και εκτέλεση ερευνητικών, επιστημονικών εργασιών σε ό,τι αφορά τους γενετικούς πόρους που παρέχονται από άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη με την πλήρη συμμετοχή των εν λόγω Συμβαλλόμενων Μερών, αλλά και όπου είναι δυνατό, εντός του εδάφους τους.

7. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα λαμβάνει τα ενδεδειγμένα νομοθετικά και διοικητικά μέτρα, καθώς και μέτρα πολιτικής και σε συμφωνία με τα άρθρα 16 καί 19 και όπου απαιτείται, μέσω χρηματοδοτικών μηχανισμών που δημιουργούνται με βάση τα άρθρα 20 και 21, με στόχο το δίκαιο και ισότιμο καταμερισμό των αποτελεσμάτων της έρευνας και της ανάπτυξης, καθώς και των ωφελειών που απορρέουν από την εμπορική και άλλου είδους χρησιμοποίηση γενετικών πόρων με το Συμβαλλόμενο Μέρος, που παρέχει πόρους αυτού του είδους. Ο καταμερισμός αυτός καθορίζεται με βάση αμοιβαία συμφωνηθέντες όρους.

Άρθρο 16
Πρόσβαση και μεταφορά τεχνολογίας

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, αναγνωρίζοντας ότι η τεχνολογία περιλαμβάνει τη βιοτεχνολογία και ότι τόσο η πρόσβαση, όσο και η μεταφορά τεχνολογίας μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών αποτελεί βασικό στοιχείο για την επίτευξη των στόχων της παρούσας Σύμβασης, αναλαμβάνει, σε συμφωνία με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, να παρέχει και/ή να διευκολύνει την πρόσβαση και τη μεταφορά προς άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη τεχνολογιών, που αφορούν τη διατήρηση και την αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας ή τεχνολογιών που χρησιμοποιούν τους γενετικούς πόρους και δεν προκαλούν άξια λόγου ζημία στο περιβάλλον.

2. Η πρόσβαση και η μεταφορά τεχνολογίας, που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παραπάνω, προς τις αναπτυσσόμενες χώρες οφείλουν να παρέχονται και/ή διευκολύνονται με δίκαιους και πλέον ευνοικούς όρους περιλαμβανομένων και αυτών της προτίμησης ή παραχώρησης, οι οποίοι αμοιβαία συμφωνούνται, και όπου απαιτείται σε συμφωνία με τους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς που θεσπίζονται με τα άρθρα 20 και 21. Σε περιπτώσεις που πρόκειται για τεχνολογία που υπόκειται σε δικαιώματα ευρεσιτεχνίας και άλλα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, η τέτοια πρόσβαση και η μεταφορά τεχνολογίας παρέχονται έτσι, ώστε να αναγνωρίζονται και να συμβιβάζονται με την επαρκή και αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Η εφαρμογή της παραγράφου αυτής θα πρέπει να βρίσκεται σε συμφωνία με τις παραγράφους 3,4 και 5 παρακάτω.

3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα λαμβάνει νομοθετικά και διοικητικά μέτρα και μέτρα πολιτικής, κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο, με στόχο να παρέχεται στα Συμβαλλόμενα Μέρη, ιδιαίτερα δε στις αναπτυσσόμενες χώρες που παρέχουν γενετικούς πόρους, πρόσβαση και μεταφορά τεχνολογίας που αξιοποιεί τους εν λόγω πόρους, με αμοιβαία συμφωνηθέντες όρους, συμπεριλαμβανομένης και της τεχνολογίας που προστατεύεται από δικαιώματα ευρεσιτεχνίας και άλλα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, όπου επιβάλλεται, μέσω των διατάξεων 20 και 21 και σε συμφωνία με τη διεθνή νομοθεσία και με τις παραγράφους 4 και 5 παρακάτω.

4. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα λαμβάνει τα ενδεδειγμένα νομοθετικά και διοικητικά μέτρα ή μέτρα πολιτικής, με στόχο τη διευκόλυνση εκ μέρους του ιδιωτικού τομέα, της πρόσβασης σε κοινές δράσεις ανάπτυξης και μεταφοράς τεχνολογίας, όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1 παραπάνω, προς όφελος τόσο των κρατικών οργανισμών όσο και του ιδιωτικού τομέα των αναπτυσσόμενων χωρών και για το σκοπό αυτό συμμορφούται με τις υποχρεώσεις που διαλαμβάνονται στις παραγράφους 1,2 και 3 παραπάνω.

5. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη, αναγνωρίζοντας ότι δικαιώματα ευρεσιτεχνίας και άλλα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας μπορούν να επηρεάσουν την εφαρμογή της εν λόγω Σύμβασης, θα συνεργάζονται για το σκοπό αυτό με βάση την εθνική νομοθεσία και το διεθνές δίκαιο, κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ότι τα εν λόγω δικαιώματα ενισχύουν και δεν αντιβαίνουν τους στόχους τους.

Άρθρο 17
Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα διευκολύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών, που προέρχονται από κάθε δημόσια προσβάσιμη πηγή και είναι σχετικές με τη διατήρηση και την αειφορική χρήση βιολογικής ποικιλότητας, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών.

2. Η ανταλλαγή πληροφοριών αυτής της μορφής θα περιλαμβάνει ανταλλαγή αποτελεσμάτων τεχνικών, επιστημονικών και κοινωνικοοικονομικών ερευνών, καθώς επίσης και πληροφόρηση για επιμόρφωση και παρακολούθηση προγραμμάτων, εξειδικευμένων γνώσεων, τοπικών και καθαυτό παραδοσιακών γνώσεων, σε συνδυασμό με τις τεχνολογίες που αναφέρονται στο άρθρο 16, παράγραφος 1. Στα παραπάνω περιλαμβάνεται, όπου είναι εφικτό, η επανάκτηση των πληροφοριών.

Άρθρο 18
Τεχνική και επιστημονική συνεργασία

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα προάγουν τη διεθνή τεχνική και επιστημονική συνεργασία στον τομέα της διατήρησης και της αειφορικής χρήσης βιολογικής ποικιλότητας, όπου απαιτείται, μέσω κατάλληλων διεθνών και εθνικών θεσμών.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα προάγει την τεχνική και επιστημονική συνεργασία με άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη, ειδικότερα δε με αναπτυσσόμενες χώρες, κατά την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, με την ανάπτυξη και εφαρμογή, μεταξύ άλλων, εθνικών πολιτικών. Κατά την προαγωγή της εν λόγω συνεργασίας, ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δίδεται στην ανάπτυξη και την ενίσχυση των εθνικών δυνατοτήτων, με την ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων και τη σύσταση θεσμών.

3. Η Διάσκεψη των Μερών, κατά την πρώτη συνεδρίασή της, θα προσδιορίσει τον τρόπο σύστασης ενός κατάλληλου μηχανισμού διαλογής (clearing house mechanism) για την προαγωγή και διευκόλυνση της τεχνικής και επιστημονικής συνεργασίας.

4. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα ενθαρρύνουν και θα αναπτύσσουν μεθόδους συνεργασίας, σε συμφωνία με την εθνική νομοθεσία και τις εθνικές πολιτικές, για την ανάπτυξη και χρήση τεχνολογιών, συμπεριλαμβανομένων και εγχώριων και παραδοσιακών τεχνολογιών, για την επίτευξη των στόχων αυτής της Σύμβασης. Για το σκοπό αυτόν τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα προωθούν επίσης τη συνεργασία σε θέματα επιμόρφωσης προσωπικού και ανταλλαγής εμπειρογνωμόνων.

5. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα προάγουν, δυνάμει αμοιβαίων συμφωνιών, την κατάρτιση κοινών ερευνητικών προγραμμάτων και τη δημιουργία κοινών επιχειρήσεων για την ανάπτυξη τεχνολογιών σχετικών με τους στόχους της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 19
Χειρισμός βιοτεχνολογίας και η κατανομή των ωφελημάτων της

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα λαμβάνει τα ενδεδειγμένα νομοθετικά και διοικητικά μέτρα ή μέτρα πολιτικής, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα αποτελεσματικής συμμετοχής σε δραστηριότητες βιοτεχνολογικής έρευνας εκείνων των Συμβαλλόμενων Μερών, ειδικότερα στις αναπτυσσόμενες χώρες, τα οποία παρέχουν γενετικούς πόρους για τέτοιες έρευνες και όπου είναι εφικτό, εκτός της επικράτειας τέτοιων Συμβαλλόμενων Μερών.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει κάθε πρακτικό μέτρο για την προαγωγή και προώθηση της κατά προτεραιότητα πρόσβασης, σε δίκαιη και ισότιμη βάση, εκ μέρους των Συμβαλλόμενων Μερών, ειδικότερα των αναπτυσσόμενων χωρών, στα αποτελέσματα και στα ωφελήματα, που προκύπτουν από βιοτεχνολογίες που βασίζονται σε γενετικούς πόρους, που παρέχονται από τα εν λόγω Συμβαλλόμενα Μέρη. Τέτοια πρόσβαση θα παρέχεται υπό αμοιβαία συμφωνηθέντες όρους.

3. Τα Μέρη θα διερευνούν την ανάγκη και τις διαδικασίες κατάρτισης ενός πρωτοκόλλου στο οποίο παρουσιάζονται οι ενδεδειγμένες διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων, ειδικότερα, και των προηγούμενων σχετικών συμφωνιών, στον τομέα της ασφαλούς μεταφοράς, χειρισμού και χρήσης κάθε ζώντος τροποποιημένου οργανισμού που προέρχεται από τη χρήση βιοτεχνολογίας και ο οποίος μπορεί να εμφανίσει ανεπιθύμητες επιπτώσεις σε ό,τι αφορά τη διατήρηση και την αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας.

4. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα παρέχει, άμεσα ή απαιτώντας από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο υπό την δικαιοδοσία του, το οποίο παρέχει τους οργανισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 3 παραπάνω, κάθε διαθέσιμη πληροφορία σχετικά με τη χρήση και τους κανονισμούς ασφάλειας, που απαιτούνται από το εν λόγω Συμβαλλόμενο Μέρος κατά το χειρισμό των οργανισμών αυτών, καθώς επίσης θα παρέχει και κάθε άλλη πληροφορία για τις ενδεχόμενες ανεπιθύμητες επιπτώσεις των συγκεκριμένων οργανισμών στο Συμβαλλόμενο Μέρος στο οποίο πρόκειται να εισαχθούν οι οργανισμοί αυτοί.

Άρθρο 20
Χρηματοδοτικοί πόροι

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος αναλαμβάνει να παρέχει, σύμφωνα με τις δυνατότητές του, χρηματοδοτική υποστήριξη και κίνητρα σε ό,τι αφορά εκείνες τις εθνικές δραστηριότητες, οι οποίες αποσκοπούν στην επίτευξη των στόχων της παρούσας Σύμβασης, σε συμφωνία με τα εθνικά του σχέδια, προγράμματα και προτεραιότητες.

2. Οι αναπτυγμένες Συμβαλλόμενες Χώρες, παρέχουν νέους και συμπληρωματικούς χρηματοδοτικούς πόρους, για να βοηθήσουν τις αναπτυσσόμενες Συμβαλλόμενες χώρες, ώστε αυτές να ανταποκριθούν στην πλήρη αύξηση δαπανών που συμφωνήθηκε και που τις βαρύνει, στην εφαρμογή μέτρων τα οποία συμμορφούνται με τις υποχρεώσεις της παρούσας Σύμβασης και να επωφεληθούν από τις διατάξεις της, δαπάνες οι οποίες έχουν γίνει αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ μιας αναπτυσσόμενης συμβαλλόμενης χώρας, της θεσμικής δομής και που αναφέρεται στο άρθρο 21, ανάλογα με τις προτεραιότητες σε θέματα πολιτικής και στρατηγικής και με τις προτεραιότητες του προγράμματος, με κριτήρια επιλεξιμότητας, καθώς επίσης και με βάση έναν ενδεικτικό πίνακα οριακού κόστους, που καταρτίστηκε από τη Διάσκεψη των Μερών. Άλλα Μέρη, περιλαμβανομένων και των χωρών που βρίσκονται στο στάδιο της μετάβασης στην οικονομία της αγοράς, μπορούν αυτόβουλα να αναλάβουν υποχρεώσεις αναπτυγμένων χωρών - Μερών. Για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου, η Διάσκεψη των Μερών, στην πρώτη συνεδρίασή της, θα καταρτίσει έναν πίνακα αναπτυγμένων συμβαλλόμενων χωρών και άλλων Μερών τα οποία αυτόβουλα αναλαμβάνουν τις υποχρεώσεις αναπτυγμένων συμβαλλόμενων χωρών. Η Διάσκεψη των Μερών θα επανεξετάζει περιοδικά και αν απαιτείται θα τροποποιεί τον πίνακα αυτόν. Οι συνεισφορές άλλων χωρών και άλλων πηγών, σε εθελούσια βάση, μπορούν επίσης να ενθαρρυνθούν. Η εφαρμογή των εν λόγω υποχρεώσεων λαμβάνει επίσης υπόψη την ανάγκη για την επάρκεια, την προβλεψιμότητα και την έγκαιρη ροή των κονδυλίων, καθώς και τη σημασία του επιμερισμού των βαρών ανάμεσα στα Μέρη που συνεισφέρουν και περιλαμβάνονται στον πίνακα.

3. Οι αναπτυγμένες συμβαλλόμενες χώρες, μπορούν να παράσχουν, ενώ οι αναπτυσσόμενες συμβαλλόμενες χώρες να επωφεληθούν από χρηματοδοτικούς πόρους που συνδέονται με την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης μέσω διμερών, περιφερειακών και άλλων πολυ-

μερών οδών.

4. Η έκταση κατά την οποία οι αναπτυσσόμενες συμβαλλόμενες Χώρες θα ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους σε ό,τι αφορά την παρούσα Σύμβαση, εξαρτάται από την αποτελεσματική εφαρμογή εκ μέρους των αναπτυγμένων συμβαλλόμενων χωρών, των υποχρεώσεών τους, που απορρέουν από τη Σύμβαση σχετικά με τους χρηματοδοτικούς πόρους και τη μεταφορά τεχνολογίας και θα λαμβάνουν πλήρως υπόψη το γεγονός ότι η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και η εξάλειψη της φτώχειας αποτελούν τις πρώτες και σημαντικότερες προτεραιότητες για τις αναπτυσσόμενες χώρες - Μέρη.

5. Τα Μέρη θα λαμβάνουν υπόψη πλήρως τις ειδικές ανάγκες και την ειδική κατάσταση των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών κατά την ανάπτυξη των δράσεών τους, σε ό,τι αφορά τη χρηματοδότηση και τη μεταφορά τεχνολογίας.

6. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα λαμβάνουν επίσης υπόψη τις ειδικές προϋποθέσεις που διαμορφώνονται από την εξάρτηση, την κατανομή και τον εντοπισμό της βιολογικής ποικιλότητας εντός των αναπτυσσόμενων Συμβαλλόμενων χωρών και ειδικότερα των μικρών νησιωτικών κρατών.

7. Ιδιαίτερη σημασία θα πρέπει επίσης να δοθεί στην ειδική κατάσταση των αναπτυσσόμενων χωρών, περιλαμβανομένων και εκείνων που θεωρούνται ως ιδιαίτερα ευπαθείς από περιβαλλοντική άποψη, όπως εκείνες οι οποίες διαθέτουν άγονες και ημιάγονες παράκτιες και ορεινές περιοχές.

Άρθρο 21
Χρηματοδοτικός Μηχανισμός

1. Εγκαθίσταται ένας μηχανισμός για την παροχή χρηματοδοτικών πόρων προς τις αναπτυσσόμενες Συμβαλλόμενες χώρες, για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, υπό μορφή δωρεάν βοήθειας ή επιχορήγησης, βασικά στοιχεία των οποίων περιγράφονται στο παρόν Άρθρο. Ο μηχανισμός θα λειτουργεί υπό την εποπτεία και καθοδήγηση της Διάσκεψης των Μερών, στην οποία και λογοδοτεί για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης. Οι λειτουργίες του μηχανισμού θα αναλαμβάνονται από ειδική θεσμική δομή όπως αποφασίζεται από τη Διάσκεψη των Μερών στην πρώτη της συνεδρίαση. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, η Διάσκεψη των Μερών θα προσδιορίζει τις προτεραιότητες πολιτικής στρατηγικής και προγράμματος, καθώς και τα κριτήρια επιλεξιμότητας, σχετικά με την πρόσβαση και τη χρησιμοποίηση των εν λόγω πόρων.

Οι συνεισφορές θα είναι τέτοιες ώστε να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη πρόβλεψης εγκαιρότητας και επικαιρότητας της ροής κονδυλίων, όπως αναφέρονται στο άρθρο 20, σε συμφωνία με τα ποσά των απαιτούμενων πόρων, που πρέπει να αποφασίζονται περιοδικά από τη Διάσκεψη των Μερών και να υπογραμμίζεται η σημασία της κατανομής των βαρών μεταξύ των Μερών που συνεισφέρουν, τα οποία περιλαμβάνονται στον πίνακα που αναφέρεται σχετικά στο άρθρο 20, παράγραφος 2. Εθελούσιες συνεισφορές μπορούν επίσης να συνεισφέρονται από τις αναπτυγμένες χώρες-Μέρη και από άλλες χώρες και πηγές. Ο μηχανισμός θα λειτουργεί κατά τρόπο δημοκρατικό και διαφανή.

2. Δυνάμει των στόχων της παρούσας Σύμβασης, η Διάσκεψη των Μερών θα προσδιορίσει στην πρώτη συνεδρίασή της τις πολιτικές, στρατηγικές και προγραμματικές προτεραιότητες, καθώς επίσης θα καθορίσει λεπτομερή κριτήρια και κατευθυντήριες γραμμές για την παραχώρηση δυνατοτήτων πρόσβασης και χρησιμοποίησης των χρηματοδοτικών πόρων, συμπεριλαμβανομένης και της συστηματικής παρακολούθησης και αξιολόγησης, σε τακτική βάση, των τρόπων χρησιμοποίησής τους. Η Διάσκεψη των Μερών θα αποφασίζει σε ό,τι αφορά τις ρυθμίσεις ενεργοποίησης της παραγράφου 1 παραπάνω, μετά από διαβούλευση με τη σχετική δομή, στην οποία έχει ανατεθεί η λειτουργία του χρηματοδοτικού μηχανισμού.

3. Η Διάσκεψη των Μερών θα αξιολογεί την αποτελεσματικότητα του μηχανισμού που συνίσταται με το παρόν Άρθρο, συμπεριλαμβανομένων και των κριτηρίων και των κατευθυντήριων γραμμών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 παραπάνω, όχι νωρίτερα από δύο χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης και εν συνεχεία σε τακτική βάση. Με βάση την εν λόγω αξιολόγηση θα αναλαμβάνει, αν απαιτείται, τις ενδεδειγμένες ενέργειες για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του μηχανισμού.

4. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα αναλαμβάνουν ενδεχομένως την ενίσχυση των υπαρχόντων θεσμικών χρηματοδοτικών οργάνων για την παροχή χρηματοδοτικών πόρων με στόχο τη διατήρηση και την αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας.

Άρθρο 22
Σχέσεις με άλλες διεθνείς συμβάσεις

1. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν επηρεάζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους που απορρέουν από οποιαδήποτε εν ισχύι διεθνή συμφωνία, εξαιρουμένων εκείνων όπου η άσκηση των εν λόγω δικαιωμάτων και υποχρεώσεων θέτει τη βιολογική ποικιλότητα σε σοβαρούς κινδύνους βλάβης ή απειλής.

2. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα εφαρμόζουν την παρούσα Σύμβαση με πλήρη σεβασμό του θαλάσσιου περιβάλλοντος συμμορφούμενα με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των κρατών που απορρέουν από το δίκαιο της θάλλασας.

Άρθρο 23
Διάσκεψη των Μερών

1. Με το παρόν ιδρύεται Διάσκεψη των Μερών. Η πρώτη συνεδρίαση της Διάσκεψης των Μερών θα συγκληθεί από τον Εκτελεστικό Διευθυντή του Προγράμματος Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον και όχι αργότερα από ένα έτος, μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης. Κατόπιν, συγκαλούνται τακτικές συνεδριάσεις της Διάσκεψης των Μερών σε τακτικά χρονικά διαστήματα, που θα καθορίζονται από τη Διάσκεψη στην πρώτη της συνεδρίαση.

2. Έκτακτες συνεδριάσεις της Διάσκεψης των Μερών θα συγκαλούνται οποτεδήποτε κριθεί απαραίτητο από αυτήν ή μετά από γραπτό αίτημα οποιουδήποτε Μέρους με την προϋπόθεση ότι, εντός έξι μηνών μετά από την κοινοποίηση εκ μέρους της Γραμματείας του αιτήματος προς αυτά, το αίτημα υποστηρίζεται, από το ένα τρίτο τουλάχιστον των Μερών.

3. Η Διάσκεψη των Μερών θα αποφασίζει δια συναινέσεως και θα υιοθετεί διαδικαστικούς κανόνες για την ίδια και για κάθε επικουρικό σώμα, που ενδεχομένως συνιστά, θα θεσπίζει δε και τους χρηματοοικονομικούς

κανόνες που διέπουν τη χρηματοδότηση της Γραμματείας. Σε κάθε τακτική συνεδρίαση, θα εγκρίνει τον προϋπολογισμό για την οικονομική περίοδο μέχρι την επόμενη τακτική συνεδριασή της.

4. Η Διάσκεψη των Μερών θα παρακολουθεί την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης και για το σκοπό αυτόν θα:

(α) καθορίζει τον τύπο των πληροφοριών και τις προθεσμίες για τη μεταβίβασή τους, που πρέπει να υποβάλλονται σε συμφωνία με το άρθρο 26 και θα εξετάζει τις εν λόγω πληροφορίες και τις εκθέσεις που υποβάλλονται από κάθε επικουρικό σώμα,

(β) ανασκοπεί κάθε επιστημονικό, τεχνικό και τεχνολογικό στοιχείο, σχετικά με τη βιολογική ποικιλότητα που παρέχεται σε συμφωνία με το άρθρο 25,

(γ) εξετάζει και εγκρίνει, κατά τα δέοντα, πρωτόκολλα σε συμφωνία με το άρθρο 28,

(δ) εξετάζει και εγκρίνει κατά τα δέοντα, σε συμφωνία με τα άρθρα 29 και 30, τροπολογίες της παρούσας Σύμβασης και των παραρτημάτων της,

(ε) εξετάζει τροπολογίες για κάθε πρωτόκολλο, καθώς επίσης και για κάθε σχετικό παράρτημα και εφόσον ληφθεί ανάλογη απόφαση, συνιστά ενδεχομένως την υιοθέτησή τους απο τα Συμβαλλόμενα Μέρη στο σχετικό πρωτόκολλο,

(ζ) εξετάζει και εγκρίνει, κατά τα δέοντα, σε συμφωνία με το άρθρο 30, πρόσθετα παραρτήματα για την παρούσα Σύμβαση,

(η) συνιστά τέτοια επικουρικά σώματα, ειδικότερα σε ό,τι αφορά την παροχή επιστημονικών και τεχνικών συμβουλών, ανάλογα με τις ανάγκες, για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης,

(θ) έρχεται σε επαφή, μέσω της Γραμματείας, με τα εκτελεστικά όργανα άλλων συμβάσεων, που ασχολούνται με θέματα καλυπτόμενα από την παρούσα Σύμβαση, με στόχο την καθιέρωση ενδεδειγμένων μορφών συνεργασίας με αυτά και

(ι) εξετάζει και αναλαμβάνει κάθε πρόσθετη δράση, που ενδεχομένως απαιτείται για την επίτευξη των σκοπών της παρούσας Σύμβασης, υπό το φώς της αποκτούμενης κατά τη λειτουργία της εμπειρίας.

5. Τα Ηνωμένα Έθνη, οι ειδικευμένες υπηρεσίες τους και ο Διεθνής Οργανισμός για την Ατομική Ενέργεια, καθώς επίσης και κάθε κράτος μη μέρος της παρούσας Σύμβασης δύνανται να εκπροσωπούνται ως παρατηρητές στις συνεδριάσεις της Διάσκεψης των Μερών. Κάθε άλλος φορέας ή οργανισμός, κρατικός ή μη εξειδικευμένος σε τομείς σχετικούς με τη διατήρηση και την αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας, που ενημερώνουν τη Γραμματεία για την επιθυμία τους να εκπροσωπηθούν ως παρατηρητές σε συνεδρίαση της Διάσκεψης των Μερών, μπορεί να γίνει δεκτός, εκτός αν διαφωνεί το ένα τρίτο τουλάχιστον των Μερών. Η απόφαση συμμετοχής παρατηρητών υπόκειται στους διαδικαστικούς κανόνες που έχουν εγκριθεί από τη Διάσκεψη των Μερών.

Άρθρο 24
Γραμματεία

1. Με το παρόν Άρθρο συνίσταται Γραμματεία. Τα καθήκοντά της έχουν ως εξής:

(α) Οργάνωση και εξυπηρέτηση των συνεδριάσεων της Διάσκεψης των Μερών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 23.

(β) εκτέλεση των εργασιών που της ανατίθενται από κάθε πρωτόκολλο,

(γ) κατάρτιση εκθέσεων σχετικά με την εκτέλεση των καθηκόντων της σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και παρουσίασή τους στη Διάσκεψη των Μερών,

(δ) συντονισμός με άλλους σχετικούς διεθνείς φορείς και ειδικότερα σύναψη των απαιτούμενων διοικητικών και συμβατικών ρυθμίσεων για την αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων της και

(ε) διεκπεραίωση κάθε άλλου καθήκοντος που της αναθέτει η Διάσκεψη των Μερών.

2. Στην πρώτη τακτική συνεδρίασή της η Διάσκεψη των Μερών διορίζει τη Γραμματεία, μεταξύ των αρμόδιων διεθνών οργανισμών που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για να αναλάβουν τα καθήκοντα της Γραμματείας, με βάση την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 25
Επικουρικό σώμα επιστημονικών, τεχνικών και τεχνολογικών συμβουλών

1. Συνίσταται με το παρόν επικουρικό σώμα παροχής επιστημονικών, τεχνικών και τεχνολογικών συμβουλών για λογαριασμό τόσο της Διάσκεψης των Μερών, όσο άλλων επικουρικών οργάνων εφόσον είναι ενδεδειγμένο για την έγκαιρη παροχή συμβουλών· σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης. Το σώμα αυτό θα είναι ανοιχτής πρόσβασης για κάθε Μέρος και η σύνθεσή του είναι πολυεπιστημιακή. Θα περιλαμβάνει εκπροσώπους κυβερνήσεων αρμόδιους στο σχετικό τομέα τεχνογνωσίας και θα υποβάλλει σε τακτικά χρονικά διαστήματα εκθέσεις στη Διάσκεψη των Μερών για κάθε θέμα της αρμοδιότητάς του.

2. Με βάση και σε συμφωνία με τις κατευθυντήριες γραμμές, που έχουν καταρτισθεί από τη Διάσκεψη των Μερών και μετά από αίτημά της το σώμα αυτό θα:

(α) παρέχει επιστημονικές και τεχνικές εκτιμήσεις, σχετικά με την κατάσταση της βιολογικής ποικιλότητας,

(β) προετοιμάζει επιστημονικές και τεχνικές εκτιμήσεις επιπτώσεων από ληφθέντα μέτρα, σε συμφωνία με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης,

(γ) προσδιορίζει καινοτόμες, αποτελεσματικές και επίκαιρες τεχνολογίες και τεχνογνωσία σχετικά με τη διατήρηση και την αειφορική χρήση βιολογικής ποικιλότητας και θα παρέχει συμβουλές σχετικά με τους τρόπους και μέσα ανάπτυξης και/ή μεταφοράς των τεχνολογιών αυτών,

(δ) παρέχει συμβουλές σχετικά με επιστημονικά προγράμματα και με διεθνή συνεργασία στην έρευνα και ανάπτυξη, που αφορούν τη διατήρηση και την αειφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας και

(ε) δίδει απαντήσεις σε επιστημονικά, τεχνικά, τεχνολογικά και μεθοδολογικά ερωτήματα που θα τίθενται προς αυτό από τη Διάσκεψη των Μερών και τα επικουρικά όργανά της.

3. Τα καθήκοντα, οι αρμοδιότητες, η οργάνωση και η λειτουργία του εν λόγω οργάνου ρυθμίζονται περαιτέρω από τη Διάσκεψη των Μερών.

Άρθρο 26
Εκθέσεις

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υποβάλλει εκθέσεις στη Διάσκεψη των Μερών σε χρονικά διαστήματα που αυτή καθορίζει, σχετικά με τα μέτρα που ελήφθησαν

για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης και την αποτελεσματικότητά τους σε ό,τι αφορά την επίτευξη των στόχων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 27
Διευθέτηση διαφορών

1. Σε περίπτωση που ανακύπτουν διαφορές μεταξύ ορισμένων Συμβαλλόμενων Μερών, σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, τα ενδιαφερόμενα μέρη οφείλουν να επιδιώκουν τη διευθέτηση της διαφοράς με διαπραγματεύσεις.

2. Αν τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν είναι σε θέση να επιτύχουν συμφωνία με διαπραγματεύσεις, είναι δυνατόν να επιδιώκουν από κοινού την παροχή υπηρεσιών καλής θελήσεως ή να ζητούν τη μεσολάβηση ενός τρίτου μέρους.

3. Κατά την κύρωση, την παραδοχή, έγκριση ή προσχώρηση στην παρούσα Σύμβαση ή οποτεδήποτε μετά, ένα κράτος ή ένας οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης μπορεί να δηλώσει γραπτώς στο θεματοφύλακα ότι για οποιαδήποτε μη επιλυόμενη διαφορά, με βάση την παράγραφο 1 ή την παράγραφο 2, δέχεται υποχρεωτικά τον ένα ή και τους δύο παρακάτω τρόπους διευθέτησης της διαφοράς.

(α) Διαιτησία σε συμφωνία με τη διαδικασία που ορίζεται στο μέρος 1 του παραρτήματος II.

(β) Παραπομπή της διαφοράς στο Διεθνές Δικαστήριο.

4. Αν τα μέρη που διαφωνούν δεν έχουν σε συμφωνία με την παράγραφο 3 παραπάνω αποδεχθεί την ίδια η καμία από τις δύο διαδικασίες, η διαφορά θα παραπέμπεται προς συμβιβασμό, σύμφωνα με το μέρος 2 του παραρτήματος II, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν κάτι άλλως πως.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου θα ισχύουν για κάθε πρωτόκολλο, εκτός αν προβλέπεται άλλως πως στο εν λόγω πρωτόκολλο.

Άρθρο 28
Υιοθέτηση πρωτοκόλλων

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα συνεργάζονται για τη διαμόρφωση και τη θέσπιση των πρωτοκόλλων της παρούσας Σύμβασης.

2. Τα πρωτόκολλα θα υιοθετούνται σε συνεδρίαση της Διάσκεψης των Μερών.

3. Το κείμενο κάθε προτεινόμενου πρωτοκόλλου κοινοποιείται στα Συμβαλλόμενα Μέρη από τη Γραμματεία, τουλάχιστον έξι μήνες πριν από τη σύγκληση της υπόψη συνεδρίασης.

Άρθρο 29
Τροποποίηση της Σύμβασης ή των πρωτοκόλλων

1. Τροπολογίες της παρούσας Σύμβασης δυνατόν να προτείνονται από κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος. Τροπολογίες κάθε πρωτοκόλλου μπορεί να κατατεθούν από κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος του εν λόγω πρωτοκόλλου.

2. Τροπολογίες της παρούσας Σύμβασης θα εγκρίνονται σε συνεδρίαση της Διάσκεψης των Μερών. Τροπολογίες κάθε πρωτοκόλλου θα εγκρίνονται σε συνεδρίαση των Μερών του εν λόγω πρωτοκόλλου. Το κείμενο κάθε προτεινόμενης τροπολογίας της παρούσας Σύμβασης ή κάθε πρωτοκόλλου, εκτός αν προβλέπεται άλλως πως στο εν λόγω πρωτόκολλο, θα κοινοποιείται στα Μέρη της εν λόγω Σύμβασης ή Πρωτοκόλλων από τη Γραμματεία, τουλάχιστον έξι μήνες πριν από τη συνεδρίαση στην οποία προτείνεται προς έγκριση. Η Γραμματεία θα κοινοποιεί προς ενημέρωση στους υπογράφοντες την παρούσα Σύμβαση τις προτεινόμενες τροπολογίες.

3. Τα Μέρη θα καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για την επίτευξη συμφωνίας σε κάθε προτεινόμενη τροπολογία της παρούσας Σύμβασης ή κάθε πρωτοκόλλου, με συναίνεση. Αν για την επίτευξη συναίνεσης εξαντλούνται όλες οι προσπάθειες χωρίς να επιτυγχάνεται συμφωνία, η τροπολογία εγκρίνεται σε έσχατη ανάγκη με πλειοψηφία δύο τρίτων των Μερών της εν λόγω Σύμβασης ή Πρωτοκόλλου που είναι παρόντα ή ψηφίζουν κατά τη συνεδρίαση και θα υποβάλλεται από το θεματοφύλακα σε όλα τα Μέρη για επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση.

4. Η επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση τροπολογιών θα κοινοποιούνται στο θεματοφύλακα γραπτώς. Τροπολογίες που εγκρίνονται, σε συμφωνία με την παράγραφο 3 παραπάνω, αρχίζουν να ισχύουν στα Μέρη που τις έκαναν δεκτές την ενενηκοστή ημέρα, μετά από την κατάθεση των εγγράφων επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης από τουλάχιστον δύο τρίτα των Συμβαλλόμενων Μερών της παρούσας Σύμβασης ή από τα μέρη του υπόψη πρωτοκόλλου, εκτός αν προβλέπεται άλλως πως στο εν λόγω πρωτόκολλο. Μετά από αυτό οι τροπολογίες θα αρχίζουν να ισχύουν για κάθε άλλο μέρος την ενενηκοστή ημέρα μετά από την κατάθεση εκ μέρους του μέρους αυτού των εγγράφων επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης των τροπολογιών.

5. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, με τον όρο "παρόντα και ψηφίζοντα μέρη" νοούνται τα μέρη που είναι παρόντα και ρίπτουν μια θετική ή αρνητική ψήφο.

Άρθρο 30
Υιοθέτηση και τροποποίηση παραρτημάτων

1. Τα παραρτήματα της παρούσας Σύμβασης ή κάθε πρωτοκόλλου θα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Σύμβασης ή του εν λόγω πρωτοκόλλου, ανάλογα με την περίπτωση, και εκτός αν προβλέπεται άλλως πως, κάθε αναφορά στην παρούσα Σύμβαση ή τα πρωτόκολλά της αποτελεί ταυτόχρονα αναφορά σε κάθε σχετικό παράρτημα. Τα παραρτήματα αυτά θα περιορίζονται σε διαδικαστικά, επιστημονικά τεχνικά και διοικητικά θέματα.

2. Εκτός αν προβλέπεται άλλως πως σε ένα πρωτόκολλο και τα σχετικά του παραρτήματα, η παρακάτω διαδικασία θα ισχύει σε ό,τι αφορά την πρόταση, τη θέσπιση και την έναρξη ισχύος πρόσθετων παραρτημάτων της παρούσας Σύμβασης ή παραρτημάτων κάποιου πρωτοκόλλου:

(α) Παραρτήματα της παρούσας Σύμβασης ή όποιου πρωτοκόλλου θα προτείνονται και θα υιοθετούνται, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 29.

(β) Το Μέρος, που δεν είναι σε θέση να εγκρίνει ένα πρόσθετο παράρτημα της Σύμβασης αυτής ή ένα παράρτημα οποιουδήποτε πρωτοκόλλου στα οποία είναι Συμβαλλόμενο Μέρος, θα κοινοποιεί τα ανωτέρω στο θεματοφύλακα, γραπτώς εντός ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία ανακοινώθηκε η υιοθέτησή του εκ μέρους του θεματοφύλακα. Ο θεματοφύλακας, χωρίς καθυστέρηση, θα ενημερώνει όλα τα μέρη σχετικά με την εν λόγω γνωστοποίηση. Ένα Μέρος μπορεί

οποτεδήποτε να αποσύρει προγενέστερη δήλωση περί αντιρρήσεών του, οπότε τα παραρτήματα θα τίθενται σε ισχύ για το εν λόγω Μέρος με βάση την υποπαράγραφο (γ) παρακάτω.

(γ) Με την εκπνοή ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία ανακοινώθηκε η εκ μέρους του Θεματοφύλακα υιοθέτηση του παραρτήματος, το παράρτημα αυτό τίθεται σε ισχύ για όλα τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης ή κάθε σχετικού πρωτοκόλλου, εφόσον τα Μέρη δεν υπέβαλαν καμιά κοινοποίηση σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου (β) παραπάνω.

3. Η πρόταση, έγκριση και θέση σε έναρξη ισχύος τροπολογιών των παραρτημάτων της παρούσας Σύμβασης ή κάθε πρωτοκόλλου υπόκεινται στην ίδια διαδικασία όπως αυτή που αφορά την πρόταση, θέσπιση και έναρξη ισχύος των παραρτημάτων της Σύμβασης ή των παραρτημάτων οποιουδήποτε πρωτοκόλλου.

4. Αν ένα πρόσθετο παράρτημα ή μια τροπολογία ενός παραρτήματος συνδέεται με μια τροπολογία της παρούσας Σύμβασης ή ενός οποιουδήποτε πρωτοκόλλου, το πρόσθετο παράρτημα ή η τροπολογία δεν τίθενται σε ισχύ πριν η τροπολογία της Σύμβασης ή του υπόψη πρωτοκόλλου τεθεί σε ισχύ.

Άρθρο 31
Δικαίωμα ψήφου

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος της παρούσας Σύμβασης ή ενός πρωτοκόλλου διαθέτει μία ψήφο, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 παρακάτω.

2. Περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης, σε θέματα αρμοδιοτήτων τους, ασκούν το δικαίωμα ψήφου με αριθμό ψήφων ίσο προς τον αριθμό των κρατών μελών τους, τα οποία είναι Συμβαλλόμενα Μέρη της παρούσας Σύμβασης ή του σχετικού πρωτοκόλλου. Οι οργανισμοί αυτοί δεν ασκούν δικαίωμα ψήφου αν τα κράτη μέλη τους ασκούν το δικό τους και αντίστροφα.

Άρθρο 32
Σχέσεις μεταξύ της παρούσας Σύμβασης και των πρωτοκόλλων της

1. Ένα κράτος ή ένας οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης δεν δύναται να καταστεί Μέρος κάποιου πρωτοκόλλου αν δεν αποτελεί ή αν δεν καθίσταται ταυτόχρονα Συμβαλλόμενο Μέρος της παρούσας Σύμβασης.

2. Αποφάσεις με βάση οποιοδήποτε πρωτόκολλο λαμβάνονται μόνο από τα Μέρη του υπόψη πρωτοκόλλου. Το Συμβαλλόμενο Μέρος που δεν έχει επικυρώσει, δεχθεί ή εγκρίνει ένα πρωτόκολλο, μπορεί να συμμετάσχει ως παρατηρητής σε κάθε συνεδρίαση των Μερών του εν λόγω πρωτοκόλλου.

Άρθρο 33
Υπογραφή

Η παρούσα Σύμβαση θα είναι ανοικτή προς υπογραφή στο Ρίο ντε Τζανέιρο από όλα τα κράτη και όλους τους οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, από την 5η Ιουνίου 1992 μέχρι την 14η Ιουνίου 1992 και στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών, Νέα Υόρκη, από την 15η Ιουνίου 1992 μέχρι την 4η Ιουνίου 1993.

Άρθρο 34
Επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση

1. Η παρούσα Σύμβαση και κάθε πρωτόκολλό της τίθεται προς επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση από κράτη και από οργανισμούς, περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στο Θεματοφύλακα.

2. Κάθε οργανισμός, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 παραπάνω, που καθίσταται Συμβαλλόμενο Μέρος της παρούσας Σύμβασης ή κάθε πρωτοκόλλου της χωρίς όμως τα κράτη μέλη του να αποτελούν Συμβαλλόμενα Μέρη, θα αναλάβει όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Σύμβαση ή από το πρωτόκολλο, ανάλογα με την περίπτωση. Σε περίπτωση οργανισμών αυτής της μορφής, των οποίων ένα ή περισσότερα κράτη - μέλη είναι Συμβαλλόμενα Μέρη της παρούσας Σύμβασης ή σχετικού πρωτοκόλλου, ο οργανισμός αυτός καθώς και τα κράτη - μέλη του θα αποφασίζουν το θέμα των ίδιων τους ευθυνών σχετικά με την τήρηση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από τη Σύμβαση ή το πρωτόκολλο, ανάλογα με την περίπτωση. Στις περιπτώσεις αυτές, ο οργανισμός και τα κράτη' μέλη του δεν θα νομιμοποιούνται να ασκούν ταυτόχρονα δικαιώματα που απορρέουν από τη Σύμβαση ή από το σχετικό πρωτόκολλο.

3. Στα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης οι οργανισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παραπάνω θα γνωστοποιούν την έκταση των αρμοδιοτήτων τους για θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση ή από το σχετικό πρωτόκολλο. Οι οργανισμοί αυτοί θα ενημερώνουν το Θεματοφύλακα για κάθε τροποποίηση σχετικά με την έκταση των αρμοδιοτήτων τους.

Άρθρο 35
Προσχώρηση

1. Η προσχώρηση στην παρούσα Σύμβαση και κάθε πρωτόκολλό της είναι ανοικτή για κράτη και οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης μετά από την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης ή του σχετικού πρωτοκόλλου. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στο Θεματοφύλακα.

2. Στα έγγραφα προσχώρησής τους, οι οργανισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παραπάνω γνωστοποιούν την έκταση των αρμοδιοτήτων τους για τα θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση ή από το σχετικό πρωτόκολλο. Οι οργανισμοί αυτοί ενημερώνουν επίσης το Θεματοφύλακα για κάθε τροποποίηση σχετικά με την έκταση των αρμοδιοτήτων τους.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 34 παράγραφος 2 ισχύουν για οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, οι οποίοι προσχωρούν στην παρούσα Σύμβαση ή σε κάθε πρωτόκολλό της.

Άρθρο 36
Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση αρχίζει να ισχύει την ενενηκοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία κατάθεσης του τριακοστού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Τα πρωτόκολλα αρχίζουν να ισχύουν την ενενηκοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία κατάθεσης του αριθμού εκείνου των εγγράφων επικύρωσης, έγκρισης

ή προσχώρησης, που προσδιορίζεται στο εν λόγω πρωτόκολλο.

3. Για κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, το οποίο επικυρώνει ή εγκρίνει την παρούσα Σύμβαση ή προσχωρεί σ' αυτήν μετά από την κατάθεση του τριακοστού εγγράφου επικύρωσης, έγκρισης ή προσχώρησης, η σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία κατάθεσης από το εν λόγω Συμβαλλόμενο μέρος των εγγράφων του επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

4. Κάθε πρωτόκολλο, εκτός αν προσδιορίζεται άλλως πως στο εν λόγω πρωτόκολλο, θα τεθεί σε ισχύ για ένα Συμβαλλόμενο Μέρος το οποίο επικυρώνει ή εγκρίνει το πρωτόκολλο αυτό ή προσχωρεί σ' αυτό μετά από την έναρξη ισχύος του, δυνάμει της παραγράφου 2 παραπάνω, την ενενηκοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία κατά την οποία το εν λόγω Συμβαλλόμενο Μέρος καταθέτει τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης ή κατά την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ για το εν λόγω Συμβαλλόμενο Μέρος, και πάντως τη μεταγενέστερη αυτών.

5. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2 παραπάνω, κάθε έγγραφο που κατατίθεται από έναν οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης δεν θα προσμετράται ως πρόσθετο αυτών που έχουν ήδη κατατεθεί από άλλα κράτη μέλη του εν λόγω οργανισμού.

Άρθρο 37
Επιφυλάξεις

Δεν γίνονται δεκτές επιφυλάξεις σχετικά με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 38
Αποχώρηση

1. Οποιαδήποτε στιγμή δύο χρόνια μετά από την ημερομηνία κατά την οποία ετέθη σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση για ένα Συμβαλλόμενο Μέρος, το Συμβαλλόμενο αυτό Μέρος μπορεί να αποχωρήσει από τη Σύμβαση με γραπτή κοινοποίηση στο Θεματοφύλακα.

2. Αποχώρηση αυτής της μορφής πραγματοποιείται με την εκπνοή ενός έτους μετά από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης από το Θεματοφύλακα ή σε κάθε μεταγενέστερη ημερομηνία που δύναται να προσδιορίζεται στην κοινοποίηση της αποχώρησης.

3. Το Συμβαλλόμενο Μέρος που αποχωρεί από την παρούσα Σύμβαση θα θεωρείται ότι έχει επίσης αποχωρήσει και από κάθε πρωτόκολλο του οποίου αποτελούσε μέρος.

Άρθρο 39
Μεταβατικές οικονομικές ρυθμίσεις

Με την προϋπόθεση ότι έχει πλήρως αναδιαρθρωθεί, σε συμφωνία με τους όρους του άρθρου 21, το Παγκόσμιο Περιβαλλοντικό Μέσο (Globel Environment Facility) του Προγράμματος Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών, το Πρόγραμμα για το Περιβάλλον των Ηνωμένων Εθνών και η Διεθνής Τράπεζα για την Ανασυγκρότηση και την Ανάπτυξη θα αποτελέσουν τη θεσμική δομή που αναφέρεται στο άρθρο 21, σε μεταβατική βάση, για την περίοδο μεταξύ έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης και της πρώτης συνεδρίασης της Διάσκεψης των Μερών ή μέχρις ότου η Διάσκεψη των Μερών αποφασίζει ποιά θεσμική δομή θα συσταθεί σε συμφωνία με το άρθρο 21.

Άρθρο 40
Μεταβατικές γραμματειακές ρυθμίσεις

Η γραμματεία που παρέχεται από τον Εκτελεστικό Διευθυντή του Προγράμματος για το Περιβάλλον των Ηνωμένων Εθνών θα αποτελέσει τη γραμματεία που αναφέρεται στο άρθρο 24, παράγραφος 2, σε μεταβατική βάση για περίοδο που μεσολαβεί μεταξύ της έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης και της πρώτης συνόδου της Διάσκεψης των Μερών.

Άρθρο 41
Θεματοφύλακας

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα ασκεί καθήκοντα Θεματοφύλακα της παρούσας Σύμβασης και των πρωτοκόλλων της.

Άρθρο 42
Αυθεντικά κείμενα

Το πρωτότυπο της παρούσας σύμβασης, της οποίας η αραβική, η κινεζική, αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική έκδοση θεωρούνται επίσης ως αυθεντικές, θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΣΕ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ οι υπογράφοντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι σχετικά, υπέγραψαν την παρούσα σύμβαση.

Έγινε στο Ρίο ντε Τζανέιρο την πέμπτη ημέρα Ιουνίου, χίλια εννιακόσια ενενήντα δύο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

1. Οικοσυστήματα και Ενδιαιτήματα (Οικότοποι): περιέχουν ποικιλότητα, μεγάλους αριθμούς ενδημικών ή απειλούμενων ειδών ή άγρια ζωή. Χρησιμοποιούνται από αποδημητικά είδη· εμφανίζουν κοινωνική, οικονομική, πολιτιστική ή επιστημονική αξία ή είναι αντιπροσωπευτικά, μοναδικά ή συνδέονται με βασικές εξελικτικές ή άλλες βιολογικές διαδικασίες.

2. Είδη και κοινότητες που είναι απειλούμενα, σε άγρια κατάσταση, είναι συγγενείς με τα οικιακά εξημερωμένα ή καλλιεργούμενα είδη, έχουν φαρμακευτική, γεωργική ή άλλη οικονομική αξία, έχουν κοινωνική, επιστημονική ή πολιτιστική αξία ή σημασία για την έρευνα σε θέματα διατήρησης και αειφορικής χρήσης της βιολογικής ποικιλότητας, ως είδη - δείκτες και

3. Χαρακτηρισμένα γονιδιώματα και γονίδια που παρουσιάζουν κοινωνική, επιστημονική ή οικονομική σημασία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II
ΜΕΡΟΣ 1

ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ
Άρθρο 1

Ο προσφεύγων θα γνωστοποιεί στη γραμματεία ότι τα μέρη παραπέμπουν προς διαιτησία τη διαφορά δυνάμει του άρθρου 27. Η γνωστοποίηση θα αναφέρει το αντικείμενο που παραπέμπεται προς διαιτησία και θα περιλαμβάνει, συγκεκριμένα, τα άρθρα της Σύμβασης ή του πρωτοκόλλου, η ερμηνεία ή η εφαρμογή των οποίων αμφισβητείται. Αν τα διάδικα μέρη δεν συμφωνήσουν για το αντικείμενο της διαφοράς πριν από το διορισμό του προέδρου του δικαστηρίου, το διαιτητικό δικαστήριο θα προσδιορίζει το εν λόγω αντικείμενο. Η γραμματεία θα διαβιβάζει τις λαμβανόμενες πληροφορίες σε όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη της παρούσας Σύμβασης ή του υπόψη πρωτοκόλλου.

Άρθρο 2

1. Σε διαφορές μεταξύ δύο μερών, το διαιτητικό δικαστήριο θα αποτελείται από τρία μέλη. Κάθε μέρος της διαφοράς θα υποδεικνύει ένα διαιτητή και οι τοιουτοτρόπως υποδειχθέντες διαιτητές θα ορίζουν, με κοινή συμφωνία, τον τρίτο διαιτητή, ο οποίος θα είναι και ο πρόεδρος του δικαστηρίου. Ο τελευταίος είναι διαφορετικής εθνικότητας από αυτές των δύο μερών της διαφοράς, δεν θα έχει το συνήθη τόπο κατοικίας του στο έδαφος ενός από τα εν λόγω μέρη, ούτε θα είναι υπάλληλός του, ούτε θα έχει ασχοληθεί με την περίπτωση αυτή υπό οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα.

2. Σε διαφορές μεταξύ περισσοτέρων των δύο μερών, τα μέρη με κοινά συμφέροντα θα υποδεικνύουν από κοινού ένα διαιτητή κατόπιν συμφωνίας.

3. Κάθε χηρεύουσα θέση πληρούται με τον τρόπο που προβλέπεται στον αρχικό διορισμό.

Άρθρο 3

1. Αν ο πρόεδρος του διαιτητικού δικαστηρίου δεν έχει οριστεί δύο μήνες μετά από την υπόδειξη του δεύτερου διαιτητή, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών, μετά από αίτημα ενός μέρους, θα διορίσει τον πρόεδρο μέσα σε πρόσθετη δίμηνη προθεσμία.

2. Αν ένα από τα μέρη της διαφοράς δεν υποδείξει διαιτητή μέσα σε δύο μήνες από την παραλαβή του αιτήματος, το άλλο μέρος μπορεί να ενημερώσει το Γενικό Γραμματέα, ο οποίος θα προβεί στον ορισμό προέδρου, μέσα σε πρόσθετη δίμηνη προθεσμία.

Άρθρο 4

Το διαιτητικό δικαστήριο θα εκδίδει τις αποφάσεις του σε συμφωνία με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, κάθε σχετικού πρωτοκόλλου και της διεθνούς νομοθεσίας.

Άρθρο 5

Το διαιτητικό δικαστήριο θα καθορίζει τους διαδικαστικούς κανόνες του, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν άλλως πως.

Άρθρο 6

Το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση ενός από τα μέρη, να συστήσει τη λήψη συντηρητικών μέτρων προστασίας.

Άρθρο 7

Τα διάδικα μέρη θα διευκολύνουν τις εργασίες του διαιτητικού δικαστηρίου και, συγκεκριμένα, με κάθε μέσο που διαθέτουν και θα:

α) παρέχουν σ' αυτό κάθε σχετικό έγγραφο, πληροφοριακά στοιχεία και διευκολύνσεις και

β) διευκολύνουν, όπου απαιτείται, την κλήση μαρτύρων ή εμπειρογνωμόνων και θα εξετάζουν τα μέσα αποδείξεως που προσκομίζουν.

Άρθρο 8

Τα μέρη και οι διαιτητές αναλαμβάνουν την υποχρέωση να προστατεύσουν την εμπιστευτικότητα κάθε πληροφορίας που λαμβάνουν κατά τη διάρκεια των εργασιών του διαιτητικού δικαστηρίου.

Άρθρο 9

Οι δαπάνες του δικαστηρίου θα αναλαμβάνονται από τα μέρη της διαφοράς σε ίσα ποσά, εκτός αν το διαιτητικό δικαστήριο καθορίζει άλλως, λόγω των ειδικών περιστάσεων του θέματος. Το δικαστήριο θα καταγράφει όλες του τις δαπάνες και θα αποδίδει τον τελικό απολογισμό των δαπανών του στα μέρη.

Άρθρο 10

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, που έχει έννομο συμφέρον στο αντικείμενο της διαφοράς και κρίνει ότι μπορεί να θιγεί από την απόφαση του δικαστηρίου επί της διαφοράς αυτής, μπορεί να παρέμβει κατά τη διαδικασία με την έγκριση του δικαστηρίου.

Άρθρο 11

Το δικαστήριο μπορεί να κρίνει και να αποφασίσει επί των ανταγωγών που απορρέουν άμεσα από το αντικείμενο της διαφοράς.

Άρθρο 12

Αποφάσεις του διαιτητικού δικαστηρίου τόσο επί της διαδικασίας όσο και επί της ουσίας θεμάτων θα λαμβάνονται δια πλειοψηφίας των μελών αυτού.

Άρθρο 13

Αν ένα από τα μέρη της διαφοράς δεν εμφανιστεί ενώπιον του διαιτητικού δικαστηρίου ή παραλείψει να υπερασπισθεί την υπόθεσή του, το άλλο μέρος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να συνεχίσει τη διαδικασία και να εκδώσει απόφαση. Η απουσία ή η παράλειψη ενός μέρους για να προβάλει τους ισχυρισμούς του δεν αποτελεί εμπόδιο για τη διαδικασία. Πριν από την έκδοση της τελικής απόφασης, το διαιτητικό δικαστήριο πρέπει να σχηματίσει την πεποίθηση ότι η αγωγή είναι νόμω και ουσία βιώσιμη.

Άρθρο 14

Το δικαστήριο θα εκδίδει την τελική απόφασή του σε πέντε μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία συγκροτήθηκε, εκτός αν κρίνει ότι απαιτείται η παράταση του χρονικού ορίου για περίοδο, που όμως δεν μπορεί να υπερβαίνει τους πέντε επιπλέον μήνες.

Άρθρο 15

Η τελική απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου θα περιορίζεται στο αντικείμενο της διαφοράς και θα αναφέρει το σχετικό σκεπτικό. Θα περιλαμβάνει επίσης τα ονόματα των μελών που μετείχαν στις εργασίες του και τη χρονολογία της τελικής απόφασης. Κάθε μέλος του δικαστηρίου μπορεί να ζητήσει την καταχώρηση μιας ιδιαίτερης ή διαφορετικής γνώμης στην τελική απόφαση.

Άρθρο 16

Η απόφαση θα είναι δεσμευτική για τα μέρη της διαφοράς. Επίσης θα είναι ανέκκλητος, εκτός εάν τα μέρη της διαφοράς έχουν εκ των προτέρων συμφωνήσει σχετικά με μία διαδικασία άσκησης ενδίκων μέσων.

Άρθρο 17

Οποιαδήποτε αμφισβήτηση που προκύπτει μεταξύ μερών, σε ό,τι αφορά την ερμηνεία ή τον τρόπο εφαρμογής της τελικής απόφασης, μπορεί να αναπεμφθεί, από κάθε μέρος, προς επίλυση στο διαιτητικό δικαστήριο που την εξέδωσε.

ΜΕΡΟΣ 2
ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

Άρθρο 1

Μετά από αίτηση ενός εκ των μερών της διαφοράς, θα συνίσταται μία επιτροπή συμβιβασμού. Η επιτροπή αποτελείται, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν άλλως πως, από πέντε μέλη, δύο διοριζόμενα από κάθε ενδιαφερόμενο μέρος και από τον πρόεδρο, ο οποίος επιλέγεται από κοινού από τα εν λόγω μέλη.

Άρθρο 2

Όταν πρόκειται για διαφορές μεταξύ περισσοτέρων των δύο μερών, τα μέρη με τα ίδια συμφέροντα κατόπιν συμφωνίας θα διορίζουν από κοινού, τα δικά τους μέλη της επιτροπής. Όταν δύο ή περισσότερα μέρη έχουν διαφορετικά συμφέροντα ή αν υπάρχει διαφωνία κατά πόσο έχουν κοινά συμφέροντα, θα διορίζουν τα μέλη τους χωριστά.

Άρθρο 3

Αν δεν πραγματοποιηθούν οι διορισμοί εκ μέρους των μερών εντός δύο μηνών από την ημερομηνία αίτησης για τη σύσταση μιας επιτροπής συμβιβασμού, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα προβαίνει στους διορισμούς αυτούς, αν του το ζητηθεί από το μέρος που υπέβαλε την αίτηση, μέσα σε πρόσθετο χρονικό διάστημα δύο μηνών.

Άρθρο 4

Αν ο πρόεδρος της επιτροπής συμβιβασμού δεν έχει επιλεγεί εντός δύο μηνών μετά από το διορισμό του τελευταίου μέλους της επιτροπής, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα διορίζει, αν του το ζητηθεί από ένα μέρος, τον πρόεδρο σε πρόσθετο χρονικό διάστημα δύο μηνών.

Άρθρο 5

Η επιτροπή συμβιβασμού θα λαμβάνει τις αποφάσεις της κατά πλειοψηφία των μελών της. Η επιτροπή θα ορίζει τη διαδικασία λειτουργίας της, εκτός αν τα μέρη της διαφοράς συμφωνήσουν άλλως πως. Η επιτροπή θα καταρτίζει μια πρόταση επίλυσης της διαφοράς, της οποίας τα μέρη αναγνωρίζουν την καλή πίστη.

Άρθρο 6

Η επιτροπή θα επιλαμβάνεται των διαφωνιών σχετικά με τις αρμοδιότητες της επιτροπής συμβιβασμού.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε Σύμβασης που κυρώνεται από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 36 παρ. 1 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 11 Απριλίου 1994

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	**ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**
Κ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ	**Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ**
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	**ΓΕΩΡΓΙΑΣ**
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	**Γ. ΜΩΡΑΪΤΗΣ**
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	**ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ**
Δ. ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ	**Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ**

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 13 Απριλίου 1994

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΚΟΥΒΕΛΑΚΗΣ